

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Johannis Buxtorfi[i] Lexicon Hebraicum Et Chaldaicum

Buxtorf, Johann

Basileae, 1615

,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70128](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70128)

ט ר m. Raptum, Decerptum, Avulsam, Gen. 8. 11:
Folium, quia à vento Rapitur: Plur. Const. **ט ר פ י צ מ ח ה**
Folia vel frondes germinis ejus, Ezech 17. 9. Sic Chaldaeis
frequens, unde **ו י ת א ט ר פ** Folia olivæ, Gen. 8. 11: **ט ר פ י ת א נ י ז**
Folia ficuum, Gen. 3. 7.

ט ר m. Raptum, Rapina, Præda, quâ cum fera vi-
vunt, inde generaliter est Esca, Cibus, Victus, ut Psal.
111. 5. Prov 31. 15 Malach. 3. 10: Aff. **ע ל ט ר פ ו** Super pradam
suam, Jes. 31. 4.

ט ר פ ת f. Discerptum, Laceratum, Raptum, Gen. 31.
39. Levit 22. 8.

9

א י Desideravit, Cupidus fuit: Præter. **ל מ צ ו ת י ק**
א י א ב ת י Præceptorum tuorum cupidus fui, Psalm.
119. vers. 131.

א י א Pulchrû esse, Convertere, Decere, Congruû,
Dignû esse. Præter. f. **א י א ת ה** Nam tibi con-
venit, Jerem. 10. 7. Kametz in penultima propter pausam,
pro **א י א ת ה**, forma **ג י ל ת ה**. Chaldaeis & Rabbinis tritissi-
mum Verbum est, immo & Syris, ut **א י א י ל** Decet nos,
Matth 3. 15 Nec ad sequens **א י א ת** referendum.

א י א Hiphil הו א י ל Voluit, Acquievit; ferè semper
habet post se Verbum: Præter. **הו א י ל מ ש ר ה ב א ר**
Voluit Moses exponere, Deut. 1. 5: Imper. **הו א י ל ו ב ר ר** Velis
& benedic, 2. Sam. 7. 29, id est, Placeat tibi benedicere:
Futur. **הו א י ל ו פ נ י ב** Velitis, respicite (respicere) ad me, Job. 6. 28:
Futur. **הו א י ל מ ש ה** Et acquievit Moses, ut habitaret cum
viro isto, Exod. 2. vers. 21: **הו א י ל** Vide in **א י א**. Niphâl **הו א י ל**
Stultè agere vel velle, Stultescere: Præterit. **הו א י ל ו**
Stultescunt principes Tzoan, Jes. 19. 13: **הו א י ל ו** Stultè egi-
mus, Num. 12. 11.

י א ר

יאר m. Rivus: על־פיהיאר *juxta os rivi*, Jesa. 19. v. 7: cum ה locali תשליכהו In rivum projicite eum, Exod. 1. 22: defecte כאר Velut rivus, Amos 8. 8. pro ביאר ut mox scribitur eodem versu: Aff. לי יארי Mihi est rivus meus, Ezech. 29. 3. Plur. נהרים יארים Fluvii, rivi, Jesa. 33. v. 21: Constr. בל יארי מצור Omnes rivos obdionis, 2. Reg. 19. 24: Aff. דנת יאריך Pisces rivorum tuorum, Ezech. 29. 4.

יאש Niphal נואש Desperavit, Spem, Animum abjecit: Prater. ונואש מפני Et spem abiciat de me Saul, 1. Sam. 27. 1. Sumitur etiam quasi impersonaliter, Desperatum, Actum est, Jer. 2. 25. Jesa. 57. 10. Part. נואש Verba, hominis animo abjectissimi spe destituti. Job. 6. v. 26. Pihel יאש Spe destituit: Infinit. ליאש Spe destituendo animum meum, Eccles. 2. 20.

יאת Acquievit, Consensit: Prater. יאתה Vide paulo ante in יאר. Futur. בואח נאות לכם In hoc acquiescemus vobis, Gen. 34. 15: אך נאתה להם Tantum acquiescamus eis, vers. 23: ויאתו Et acquieverunt, 2. Reg. 12. 8. Est ut יבש אבוש.

יבב Pihel, Vociferatus est: Futurum, ותיבב Et vociferata est mater Sifera, Jud. 5. v. 28. Chaldaicum est.

יבל Hiphil הוביל Attulit, Apportavit, Adduxit: Abduxit: Deduxit, Reduxit. Futur. אוביל Reducam eos, Jer. 31. 9: ויבילו מלכים שי Afferent reges donarium Psal. 68. vers. 30. Chald. Prater. יוביל המו Et deportaverat, Abduxerat ea, Eslr. 5. 14. Infinit. וליהיביל כסף Et ad deferendum argentum, Eslr. 7. vers. 15. Hophal Futurum, לקבר אובל Ad sepulchrum eductus vel elatus fuisset, Job. 10. v. 19: יובל שי Adducetur numerus, Jesa. 18. 7.

יבול m. Proventus; את יבול הארץ Proventum terra, Jud. 6. 4. ואין יבול בנפנים Et nullus fuit proventus in vitibus, Hag. 3. v. 17. יגל יבול ביתו Demigrat proventus domus ejus, Job. 20. 28. Aff. יבולם Proventus eorum Psal. 78. 46. Hinc per Apharesin, בול הרים ישאו לו Proventus montes proferent ei, Job. 40. 15. לבול עץ Proventus arboris incurvabo me, Jes. 44. 19, id est, coram ramo, qui ex arbore provenit, & metonymicè, coram idolo ex ramo facto, Sic Kimchi in lib. Rad.

יובל m. Fluvius, Aquæductus, Processus aquarum: ועל יובל Et juxta fluvium, Jer. 17. 8.

יובל m. idem, Dan. 8. 2. 3.

יובל m. idem. Plura. Constr. יבלימים Processus aquarum, Jes. 30. 25 & 44. 4.

יובל c. sed f. sapius, Aries: בקרן היובל Cornu arietis, id est, arietino, Jos. 6. v. 5, sic Chalæus, בקרן דכריא. Apud Talmudicos: Cœmiter facerem in Arabiam, audivi quod arietem vocarent יובלי: Rosch haschana, cap. 3. fol. 26. Item Jubilæus annus, id est, Quinquagesimus, quod cornu arietino solenniter promulgari solet, Levit. 25. Plur. שפרות היובלים Buccina arietum, Jos. 6. 4: rursus Chalæus שופריא דקרן דכריא.

יבלה f. Fluxus juxta quosdam, vel communiter juxta Hebræos, Verruca, & metonymicè Verrucosum aut Fluxu affectum. Chalæus יבלה Verrucosum. Disputant Talmudici, an in Sabbatho יבלה Verrucam exstingere liceat, Pesachim c. 6. in principio. Extat Lev. 22. 22.

יבם Pihel, Fratris defuncti absque liberis uxorem ducere, Leviri vel Affinis proximi jus & officium præstare, quasi Fratriare & Levirare dicat: Præter ויתנה Leviri jure ducet eam sibi, Deut. 25. 5. Imp. ויבם אתה Et fratris jure ducit eam, Gen. 38. 8.

יָבֵם m. Levir, mariti frater: Aff. מֵאִזְ יָבָמִי Renuit levir meus, Deut. 25. 7.

יָבֵמָה f. Glos, Fratria, uxor fratris: Aff. וְעָלְתָה יָבֵמָהּ Tunc ascendet glos ejus, ibid.

יָבֵשׁ Aruit, Exaruit, Arefactus, Exsiccatus fuit.

Infin. עַד יָבֵשׁ הַמַּיִם Usque dum exsiccata fuissent aqua, Gen. 8. 7, qua forma partim perfecta, partim imperfecta est, cui similis extat in יָבֵל. Futur. וַיִּבֹשׂ Et arefcet, Hof. 13. ver. 15, quod formam אֲבוֹשׁ habet: nam haec duo Verba formas inter se confundunt; & forma communi, אֲבוֹשׂ Arefcam, Psal. 102. v. 12; vel abjecto, יָבֵשׁ Arefcet, Jes. 19. 7. Pibel, יָבֵשׁ, Arefacere, Exsiccare: Futur. וַיִּבְשֶׂהוּ Et arefacit ipsum, Nah. 1. 4, contractum, pro וַיִּבְשֶׂהוּ: Simile vide infra in יָבֵל: Hiphil Prater. אֲשֶׁר הוֹבִישׁ Quod exsiccaverit, Jos. 2. 10: & intransitive, וְהוֹבִישׁוּ Et arefcant vel exsiccabuntur, Zach. 10. v. 11. Multa etiam hujus forma & conjugationis pertinent ad בֹּשׂ vide illic.

יָבֵשׁ m. Aridus, Siccus: יָבֵשׁ לִיגְוִן Lignum aridum, Ezech. 17. vers. 24: פְּעִמֵי יָבֵשׁוֹ Anima nostra arida, Numer. 11. 6: Plural. הַעֲצָמוֹת הַיָּבֵשׁוֹת Ossa arida, Ezech. 37. 4.

יָבֵשׁוֹת f. Arida, Aridum, Siccum: dicitur de Terra, qua sic appellata fuit, quando aquis exundantibus liberata, Arida in usum hominum & animalium terrestrium primum apparuit: וַתֵּרָאֵה הַיָּבֵשׁוֹת Appareatq, arida, Gen. 1. vers. 9: וַיִּבְשֶׂהוּ Et aridam, Psalm. 95. 5. Chald. עַל יָבֵשׁוֹת Super terram, Dan. 2. 10.

יָבֵב m. Ager: Plur. כַּרְמִים וַיִּגְבִּים Vineas & agros, Jer. 39. 10.

יָבֵב m. Agricola: Plur. לְכַרְמִים וְלַיִגְבִּים Vinitoribus & agricolis, 2. Reg. 25. 12.

יגה Hiphil הִגְהָה Mœrore, Mœstitiâ affecit, Afflic-
xit: Præter. אִם הִגְהָה Si mœstitiâ affecerit, Thren.

3. v. 32: aliam significationem hujus formæ vide in הִגְהָה
Partic. בִּיד מוֹגִיִּים In manu affligentium te, Jes. 51. 23. Fut.
עַד אָנָּה תִּגְוֶה Usquequo mœrore afficietis, Job. 19. 2. Ni-
pchal Partic. Plur. Constr. נוֹגִימוֹעַד Mœstos propter so-
lennē: conventus, Soph. 3. 18, ut ab Ab. Esra & Talmudicis
explicatum in Cod. Berachoth, cap. 4. fol. 28. R. Salomon
& Chaldeus longius discedunt à vocis proprietate, re-
spicientes ad הִגְהָה Removendi, significatione: Fæmin.
Plur. בְּתוּלֵי הַנוּגוֹת Virgines ejus mœstæ, Thren. 1. v. 4: est
autem Schurek loco Cholem. Pihel Futur. וַיִּגְהָה Et mœ-
stitiâ afficit, Thre. 3. 33: pro וַיִּגְהָה cui simile fuit antè in יָכַשׁ
m. Mœror, Mœstitia: יָגוֹן יֵאָנַח Mœror & gemi-
tus, Jes. 53. 10: Aff. וְשִׂמְחָתִים מִיָּגוֹן Exhiburabo eôs a mœ-
rore ipsorum, Jer. 31. 13.

הִגְהָה f. idem: וְאַחֲרֵיתֶיהָ שִׂמְחָה תוֹגֶה Exitus gaudii est
mœstitia, Prov. 14. 13: Constr. תוֹגֶה אִמּוֹ Mœror matris sue
est, Prov. 10. 1.

יגע Laboravit, Fatigatus, Defatigatus fuit: Præter.
לִרְיִם יִגְעִי Frustra laboravi, Jesa. 49. 4. Futurum
לְפָנַי זֶה הֵבֵל אֵינֶנּוּ Ut quid in vanum laborabo:
Job. 9. v. 29. Pihel Futurum. אֶל תִּיָּגַע Nesatiges, labo-
rare facias, Josu. 7. 3. Hiphil Præter. הוֹבִעַתִּי Fatigasti
me, Jes. 43. 24.

m. Lassus, Defatigatus: עֵיף וַיִּגַע Lassus & defa-
tigatus, Deuter. 25. vers. 18: Plurale, בְּלֵהָבִים יִגְעִים
Omnes res laboriosa, labore plena sunt, Eccles. 1. 8.

m. idem: Plurale Construct. יָגִיעִי בָהּ Defesti viribus,
Job. 3. 17.

m. Labor, metonymice Facultates, sic dicta quod
labore comparentur: וְאֵת יָגִיעַ בְּפִי Et laborem manuum
mearum

mearum vidit Deus, Gen. 31. ver. 42: **יַעַרְךָ יֹאכַל** Laborem
 tuum comedet, Deut. 28. 33: Plurale cum Aff. **כָּל־יַעַרְי**
 Omnes labores mei, Hof. 12. 8. Fœmin. Constr. **יַעַרְךָ בְּשֵׁר**
 Fatigatio carnis est, Eccles. 12. v. 12.
יָנַע m. idem: **כּוֹשֵׁב יָנַע** Repetens vel Reddens laborem,
 Job. 28. 18.
יָנַר Meruit, Formidavit, Reformidavit: Prater.
יָנַרְתָּ מִפְּנֵיהֶם Meruisti ab illis, Deut. 28. vers. 60:
וְאֲשֶׁר יָנַרְתִּי Et quod formidabam, Job. 3. 25.
יָנַר m. Timens: **אֲתֵרָה יָנַר מִפְּנֵיהֶם** A quibus tu
 formidans es, Jer. 22. vers. 25, id est, quos tu times vel
 horres.
יָנַר m. Chald. Cumulus, Acervus: **יָנַר שְׂהָדוּתָא**
 : Cumulus testimonii, Gen. 31. 47. Usurpatur
 autem à Labane tanquam proprium nomen.
יָד c. sed f. sæpius, Manus: late usurpatur: Ripa: La-
 tus: Tractus: Robur, Vires, Potestas: Locus,
 Spacium. Constructe definit in Pathach, cum Affixis re-
 tinetur Kametz: **עַל־יַד הַיָּאֵר** juxta ripam rivi, Exod. 2.
 vers. 5. Numer. 13. 30: **וְעַל־יָדוֹ** Et ad latus ejus, Nehem. 3.
 vers. 2, & deinceps eo capite: **כָּל־יָד גִּחַל** Ad omnem tra-
 ctum torrentis Jabbok, Deuter. 2. 37: **בִּי־אֶזְרַח יָד** Quod
 abiit vel recessit manus. id est, vires manuum, robur ac fa-
 cultas omnis. Deuter. 32. ver. 36: **הַיָּד יוֹאֵב** Num manus
 Joabi. 2 Sam. 14. 19, id est, opera: **בְּיַד מֹשֶׁה** Per manum
 Moysi & Aharonis, Num. 33. v. 1, id est, opera Moysi: **בְּיַד**
פִּשְׁן In manum defectionis ipsorum, Job. 8. 4. id est, po-
 testatem: **בְּיַד** In manu duorum tuborum, Zach. 4. v. 12,
 id est, spacio, In medio: **כִּד אֶלְתִּיו** Secur. dum manum
 Dei ipsius bonam super eum, Esr. 7. v. 9, id est, prout Dei
 favor, gratia & auxilium adsuit ipsi: **אִישׁ אֶת־יָדוֹ** Quisq;
 locum vel spacium suum, Jer. 6. 3: **מָלְאוּ יָדְכֶם** Implete ma-

num vestram, Exo. 32. 29: מִיָּדְכֶם De manu vestra, Ezech. 13. 21: Duale, רַחֲבֵת יָדַיִם Ampla spaciis est, Gen. 34. 21: וְלֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם Et non erat in ipsis vires, Jos. 8. 20, & sic Targum חִילָּא Robur: Est & יָדַיִם Manus pro יָדַיִם Ezech. 13. v. 18, cui simile est in שְׂדֵה. Constr. עַל יְרֵאֲרֹנֹן. Ad spacia Arnonis, Jud. 11. vers. 26, id est, juxta Arnonem: מִיָּדַי חֶרֶב A manibus gladii, Job. 5. 29, id est, potestate, Aff. יָדַיִם אֶל תִּרְפֶּה Ne remittas manus tuas, Jos. 10. 6. Termina- tione fœminina semper usurpatur metaphoricè: שְׁתֵּי יָדוֹת Duo cardines, Exod. 26. 17: חֲמֵשׁ יָדוֹת Quinq; parti- bus, Gen. 43. 34. & 47. 24. & sic 2. Sam. 19. v. 43: וְיָדוֹת Et manus, id est, fulcra manualia erant utrinq; 1. Reg. 10. vers. 19: Aff. לְשְׁתֵּי יָדָיו Ad duos cardines ejus, Exod. 26. v. 19. Chald. מִן יַד אַרְיוֹתָיִם De manu, id est, pote- state leonum, Dan. 6. 27: בְּיָדָהּ Manum ejus, Dan. 4. v. 32: בְּיָדוֹתָם In manibus eorum, Est. 5. v. 8: בְּיָדַיִם Manibus, Dan. 2. 34.

יָדַיִם Jecit, Projecit: Præter. יָדוּ גִזְרֵל Projecerunt sortem, Joel. 3. 3, quod vide etiã in sequenti Radice. יָדִי m. Dilectus; יָדִי יְהוָה Dilectus Domini, Deut. 33. v. 12: Aff. נָא לְיָדַיִם Cantabo nunc dilecto meo, Jes. 5. 1: Plurale, יִתְלַצֹּן יְדֵיךָ Ut liberentur dilecti tui, Psal. 60. v. 7. Fœmin. שִׁיר יְדֵיכֶם Carmen dilectarum, amicarum, Psal. 45. v. 1: Hebraei, Amorum: מַה יְדֵיכֶם Quam amabilia sunt tabernacula tua, Psal. 84. 2.

יָדֵיכֶם f. Dilectio, Jer. 12. 7. יָדַיִם Jecit, Dejecit, Projecit, Jaculatus est: Imper. יָדוּ אֵלֶיךָ Jaculamini in eam, Jer. 50. 14. Pihel Infn. לְיָדוֹת אֶרֶץ קַרְנֹתָהּ Ut dejiciant cornua gen- tium, Zach. 1. v. 21. Futurum יָדוּ Projecerunt sortem, Joel. 3. 3, pro יָדַיִם: simile fuit antè in יָדוּ in Pihel: & sic quoq; יָדוּ אֶבְנֵי Et projecerunt lapidem in me, Thren. 3. v. 53. Hiphil

Hiphil. הוֹדָה, Confiteri, Celebrare, Gratias agere; *construitur cum Dativo: Præter.* הוֹדִינוּ לָךְ Celebramus te Deus, Psal. 75. 2. *Et cum Accusativo: שָׁמַךְ הוֹדוּ אֶת-שְׁמֶךָ Celebrabunt nomen tuum, 1. Reg. 8. 33. Particip.* וְהוֹדִיָּה *Et qui confessus fuerit, Prov. 28. 13. Chald. Particip.* וְהוֹדִיָּה *Orabat & confitebatur, Dan. 6. v. 11: מְהוֹדִיָּה וּמְשַׁבַּח אֲנִי-יְהוָה Gratias ago & laudo ego te, Dan. 2. 23. Et sic Hebraicè eum ה' conjugationis, הוֹדוּךְ Celebrabunt te, Psal. 45. 18. Hithpabel Præter.* וְהוֹדִיָּה עָלָיו *Et confitebitur super eo Levit. 16. 21: Part.* וּמְתוֹדִיָּה חַטָּאתַי *Et confitebar peccatum meum, Dan. 9. 20. Aliam formam vide paulò pòst in fine Radicis.*

תוֹדָה f. Confessio, Celebratio, Laudatio, Laus, Gratiarum actio, Eucharisticum sacrificium: זְבִיחַ וְהוֹדָה הַשְּׁנִיירָה *Sacrificium laudis, Levit. 22. 29: Et confessio secunda procedebat, Nehem. 12. 38, id est, Celebrantium ordo vel classis: Constructum, תוֹדָה Lev. 7. 13. Plur. שְׁנֵי תוֹדָה Duos celebrantium ordines, Neh. 12. 31: Et laudationibus, gratiarum actionibus Neb. 12. v. 27: ותוֹדָה Et eucharistica. 2. Par. 29. 31.*

הוֹדוֹת f. p. Celebrationes, Neh. 12. 8. יהוּדָה Jehudah, filius patriarchæ Jacobi, quasi Celebrationis filius dictus, quod mater à partu ipsius Deum celebrasset, Gen. 29. 35. & eum Celebraturi essent fratres ejus, Gen. 49. vers. 8. Illud nomen postea toti tribui Jehudæ impositum est; & quia tribus Benjamin ipsi postea adjuncta, una regnum Judaicum constituit, inde & Benjamitæ Judæi dicti fuerunt, ut Mardocheus Benjamita vocatur Vir Judæus, Esth. 2. 5. Tandem in universos residuos nomen traductum, qui omnes vocantur Judæi. Impositum & terræ fuit, quam tribus Jehudæ occupavit, & Chald. דִּי יְהוּדָה Terræ Judææ, Dan. 2. 25.

יְהוּדִי m. Judæus, Esth. 3. 4: Plur. יְהוּדִים vers. 6. Chald.
 יְהוּדָאִין & יְהוּדִיא Dan. 3. 8.
 יְהוּדִית Judaicè, linguâ Judaicâ, id est, Hebraica, 2. Reg.
 18. vers. 26. Hinc Verbum formatum in Hitpabel pro
 Judaizare: Particip. מְיַהֲדִים Judaizabant, Judæi
 fiebant, Esth. 8. 17.

יָדַע Scivit, Novit, Agnovit, Cognovit; Ani-
 madvertit, Percepit. Propriè mentis est & in-
 tellectus, quandoq; etiam sensus, ut quando de concubitu
 dicitur: Interdum operosam cognitionem denotat, pro
 Curare, Curam agere, ut Psal. 1. 6. Proverb. 27. vers. 23.
 Prater. יָדַע אֶת חַוְוָה אִשְׁתּוֹ Cognovit Evam uxorem suam,
 Genes. 4. 1, nempe concubitu maritali, quòd sic decorè &
 honestè effertur: יָדַעְתִּי אֶת יִצְרוֹ Novi figmentum ejus,
 Deut. 31. v. 21, id est, mores & studia ejus. Partic. אֲלֵי-
 סֵפֶר Ad scientem libros, Jes. 29. 11, id est, literarum peri-
 tum: וְאֲנֹכִי הוּיָדַע Ego sum qui scio, Jer. 29. 23, quod scri-
 ptum transpositis literis, & legendum הוּיָדַע, ut à Ma-
 soarethis notatum: יוֹדְעֵי בְעֵהָל־עֵתִים Scientes intelligen-
 tiam temporum, 1. Par. 12. v. 32, id est, rationis temporum
 periti. יוֹדְעֵי דַעַת Scientes scientiam, Dan. 1. 4, id est, pra-
 dicti scientiâ. Particip. Prateritum sive Pabul, יוֹדֵעַ
 Expertus morbos, Jes. 53. 3. Infnit. irregularis juxta R. D.
 Kimchi in libro Rad. דַּעַת חֲכָמָה Scire sapientiam, Prov.
 24. 14: at Ab. Esra facit Imperativum cum הַ paragogico
 precedente Sægol. Futurum, יֵדַע Pernoſcit, Psal. 138. v. 6,
 forma partim perfecta, partim imperfecta: quidam in
 Hiphil ponunt, alii in Pihel: at significatio hujus Verbi
 in istis Conjugationibus loco Psalmi non convenit. Chal.
 Pr. דִּבְרֵי דְנִרָה Quū cognovisset, Dan. 6. 10: דִּבְרֵי
 דִּבְרֵי Quum totum hoc cognosceres, Dan. 5. 22: דִּבְרֵי
 דִּבְרֵי Quia ego novi, Dan. 4. v. 6: Part. יָדַעְתִּי
 Scio

Scio

Scio vel cognosco ego, Dan, 2, vers. 8: Plurale, ולא ידעין Neque cognoscunt, Dan, 5, v. 23: Constr. לידעו בניה Scientibus intelligentiam, Dan, 2, v. 21. Particip, præteritum sive Pehil, ידע לחוא למלכה, Notum ad essendum regi, id est, notum sit, Est, 4, v. 12. Imper. ידע מלכה Scito rex, Dan, 6, v. 15. Futurum, ואנדע Et cognoscam, Dan, 2, ver. 9: תנדע Cognosces, Dan, 2, 30: ינדעו די Ur cognoscant, Dan, 4, 14, qua sunt cum loco dage sch. pro ידע. Niphal יודע Notu fieri, Agnosci, Cognosci, Innoscere, Notum se facere, Animadverti: Præter. לא נודע Neque notum sit, Deut. 21. 1. In fin. ואחריו הודעתי Posteaquam notum factum est mihi, Jerem. 31, v. 19. Futur יודע Notus fiebat, Psal. 74, vers. 5, id est, insignis, celebris. Futurum, יודע בלבב בסלים תודע In animo stultorum innotescit, cognoscendum se exhibet, Proverb. 14, vers. 33, nempe quidquid sapientia reconditum est. Paucula quæ stulti, & vani scioli norunt, mire jactant & ostentant, juxta illud victus. אסתירא בלגנא קיש קיש קרי Stater in lagena Kis Kis clamat. Nummulus in vacuum lagenam injectus, magnum edit sonum & strepitum, si moveatur. Sic est sapientia in hominibus vanis. At in sapientibus sapientia quiescit, nec profertur, nisi cum opus est, juxta illud Parvens sermonibus novit scientiam, Prov 17, v. 27. Sic explicatur præcedens locus a Vereribus Hebraorum Sapientibus, Cod. Talmudico Bavamezia, cap 7, fol. 85. Meminit etiam proverbii istius in hac Radice Kimchi in libro Radicum. Pihel Præterit. ידעתה שחר Notum fecisti aurora locum suum, Job 38, vers. 12, ubi ה in fine pertinet ad Nomen sequens, & legendum juxta Masorethas, ידעתה שחר. Pyhal Partic. אלוף ומידעתי Dux meus & notus meus, Psal. 55, 14, phrasis v. s. rarissima in judæorum

Epistolis, quâ præcipuum & familiarem amicum compellant: Plurale מִיְדַעִי Familiars meos, Psal. 88.9. Hiphil. הוֹדִיעַ Scire, Experiri fecit, Notum fecit, Indicavit, Instruxit, Ostendit: *Construitur cum Accusativo & Dativo: Præter.* הוֹדַעְתָּ לָהֶם Notam facies eis, Exo. 18.20. הוֹדַעְתִּי אוֹתָם Scire facit eos, Ezech. 20.11. Hinc anomalum, יוֹדַעְתִּי אֶל־מָקוֹם Indicavi, Condixi locum talem, & est *pro הוֹדַעְתִּי*, & *אֶל pro אֵל*. Chald. Præter. הוֹדַעְתָּ דַּנְיֵאלִי Notum fecit Danieli, Dan. 2.15. הוֹדַעְתָּ לְךָ Ostendit tibi, v. 29. וְכַעַן הוֹדַעְתִּי נִי Nunc autem notum fecisti mihi, v. 23. וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא Notum fecimus regi, Esr. 4.14. Partic. plurale, מְהוֹדַעִין אֲנַחְנָה Notum facimus nos, v. 16. Inf. לְהוֹדַעַתָּה לְמַלְכָּא Notam facere regi, Dan. 5.8. *Uc nota faceremus tibi, Esræ 5.10. Uc notum facias mihi, Dan. 2.26. Futur. יוֹדַעַתָּה לְמַלְכָּא Regi notam facies, Dan. 2.25. לֹא תְהוֹדַעְנִי Notum non feceritis mihi, v. 9. Hophal Præter. אוֹ הוֹדַעַתָּ Aut notum factum fuerit, Lev. 4.23. Hithpabel Infin. בְּהִתְוֹדַעַתָּ Quando cognoscendum praubit se, Gen. 45.1. Futur. אֶלְיוֹ אֶתְוֹדַעַתָּ Ei notum faciam me, Num. 12.6.*

רָעָה m. Scientia, Sententia: Aff. אֶחְוֶה דַעִי Indicabo sententiam meã, Job. 32.10: אֶשָּׂא דַעִי Proferam sententiam meam, Job. 36. vers. 3: Plur. תְּמִים דַעִים Perfecti scientiis, Job. 37.16.

רָעָה f. Scientia: וְרָעוּ אֶתְכֶם דַעָה Pascent vos scientiã, & intelligentiã, Jerem. 3.15: Plur. אֵל דַעוּת Deus scientiarum. 1. Sam. 2.3.

רָעָה Est Infinitivus & inde Nomen, Cognitio, Noticia, Scientiã, Sententia: כְּבָלֵי־רָעָה Præter scientiam. Deuter. 4. vers. 42, id est, per imprudentiam: בְּמַלְיוֹן Sermonibus absque scientia, Job. 38.2, id est, indoctis,

3.20.
us di-
ani,
ea ex
ol. 65.
ddoa,
v. 27:
entes
à re-
Ab.
t nisi
דו
f. 12.
ומנ
a re-
sch,
aris,
Co-
ers. 2.
st lo-
בו
am-
Scire
nisti
Job,

doctis, inscite prolatis: Aff. כִּדְעָתוֹ. Scientiā illius, Pro. 3. 29,
 יִדְעָנִי m. Ariolus, futurorum divinator, quasi Sciolus di-
 ctus. Apud veteres legitur: Jiddeoni est qui ponit os ani-
 mantis, cui nomen יָדוּעַ, in os suum, & os illud postea ex
 sese loquitur, in Cod. Talmudico. Sanhedrin cap. 7, fol. 65.
 Inde Jonatham יָדוּעַ גָּרַם וְחִבְעֵי גָרַם Et sciscitantes os jiddoa,
 Lev. 20. 6. Species divinationis prohibita, Levit. 20. v. 27:
 Plur. וְאֵל הַיִּדְעָנִים Et ad arioles. Levit. 29. 31.

כִּדְעָתוֹ vel כִּדְעָתוֹ m. Scientia: וּמִבִּינֵי כִדְעָתוֹ Et intelligentes
 scientiam, Dan. 1. 4, id est, praevidentiā & notitiā re-
 rum: Aff. בְּמִדְעָךְ Per scientiam tuam, Ecclesio. 20. Ab.
 Esra. In animo & cogitationibus tuis, quas nemo scit nisi
 tu, hoc est, conscientia.

רוּחַ יִתְדָא וּמְדָעָא m. Chald. idem: מְדָעָא, מְדָעָא
 Spiritus excellens & cognitio, Daniel. 5. vers. 12.
 וּמְדָעָא Et scientiam, Dan. 2. vers. 20: Aff. וּמְדָעִי
 Et intellectus meus, vel Mens mea re-
 versa est ad me, Dan. 4. vers. 33. 7 est loco Dagesch,
 ut & in Verbo dictum.

מִדְעָא m. Affinis, Cognatus, Notus, Familiaris,
 Ruth. 2. 1. Prov. 7. 4.

מִדְעָתֵנוּ fæm. Cognatio, Affinitas: Aff. מִדְעָתֵנוּ Co-
 gnationis nostræ vel de cognatione nostrâ, Ruth. 3. vers. 2,
 id est, Cognatus vel affinis noster: Kametz autem est lo-
 co Tzere.

מִדְעָא Quare? vox composita ex מִדְעָא & דָּעָא ut dicitur בִּדְעָא
 pro בִּדְעָא, q. d. Quæ sententia aut ratio est, Quare. Quam-
 obrem? Nus enim ejus est, cum causam alicujus rei Scire
 & Cognoscere cupimus: מִדְעָא בְּאַתָּם אֵלַי Quare venistis
 ad me? Gen. 26. v. 27.

יָה Jah, Ænum ex Nominibus divinis: בֵּיתָה יָהּ In Jah,
 vel Deo Domino, Jesa. 26. 4.

יָהַב Chal. *Dedit, Tradidit, Reddidit.* Præter. **יָהַב בְּיָדְךָ**
 Tradidit, Tradat in manum tuam, Dan. 2.
 v. 38: **וַיִּתְּבוּ גוֹשְׁמֵיהוֹן** Et tradiderunt corpus suum,
 Dan. 3. 28. Particip. præsens, **יָהַב חֲכִמְתָּא** Dat sa-
 pientiam, Dan. 2. 21; plur. **יָהֲבוּ לְהוֹן טַעְמָא** Reddi-
 turi illis rationem, Dan. 6. 2. Imper. **לְאַחֲרֵן הַב** Al-
 teri da, Dan. 5. 17. Præter. pass. pehil: **יָהֲבוּ לֵיהּ** Da-
 tum est ei, Dan. 7. 4: fœmin. **יָהֲבוּ לְהוֹן** Data fue-
 rat eis, v. 12: **וַיִּתְּבוּ** Et tradita fuerunt, Esr. 5. ver. 14.
 Ithpahal: Particip. **מִתְּיָהֵב לְהוֹן** Dabatur illis, Esr.
 4. 20. Fœmin. **תְּהוּא מִתְּיָהֵבָא** Sit datus, Detur, Esr.
 6. v. 8: plur. **דִּי מִתְּיָהֲבוּ** Quæ traduntur, Esr. 7. 19:
 Futur. **יִתְּיָהֵב לֵיהּ** Detur ei, Dan. 4. 13: **וַיִּתְּבוּ בְּיָדָא**
 Tradanturque in manus ejus, Dan. 7. v. 25. Imper.
הַב הַב Da, Da, Prov. 30. 15: cum **הַב** paragogico: **הַבָּה לִי בָנִים**
 Da mihi liberos, Gen. 30. 1: **הַבָּה לָנוּ לֶחֶם** Da nobis panem,
 Genes. 47. v. 15. Sequenti continuo alio Verbo, habet vim
 hortantis particula, ut & alia quadam: **הַבָּה נִלְבְּנָה** Age-
 dum, formemus lateres, Genes. 11. 3, vide & v. 7. & 38. 16.
 Exod. 1. 10: Plur. **הַבּוּ גְדֻלָּה** Date magnitudinem Deo no-
 stro, Deuter. 32. 3. Et cum Tzere ab initio, **אֲהַבּוּ הַבּוּ** A-
 mant, Date, id est, munera, Hof. 4. 18. Fœm. **הַבִּי הַמִּטְפָּחַח**
 Cedo ventrale, Ruth. 3. 15.
יָהֵב m. Onus, Cura, propriè illarum rerum quæ nobis de-
 sunt, & nobis Dari anxie & sollicitè petimus: **הַשְׁלֵךְ יָהֵבְךָ**
 Projice onus tuum, curas tuas super Dominum, & ipse su-
 stentabit te, Psalm. 55. 23: R. Salomon & Ab. Esra, **מִשְׁאָרְךָ**
 Onus tuum. Inde apud Talmudicos: Nesciebant qui-
 dam Rabbiorum quid esset **הַשְׁלֵךְ יָהֵבְךָ**: Dixit
 Rabbabar bar Channa: Quodam tempore am-
 bulabam juxta Arabem quendam, & portabam o-
 nus, Tum dixit Arabs ille ad me: **שָׁקֵל יָהֵבְךָ וְשָׂרִי**
 אַגְמֵלְאִי

אָנְמְלֵא Accipe onus tuum, & in jice camelis istis. Megilla fol. 18. & Rosch haschana fol. 26. Kimchi in lib. Rad. dicit, posse esse Præteritū, q. d. Projice quod dedit tibi usque ad hūc diem, & qua tibi amplius necessaria sunt, super eum, & ipse enutriet te: aut Nomen, Omnia donabilia tua, id est, donanda, qua tibi dari desideras, & ipse dabit ea tibi. & enutriet te.

דְּבָרֵי הַהֶבְרִי m. p. Dona, Donaria: Aff. **זִבְחֵי הַהֶבְרִי** Sacrificia donariorum meorum, Hof. 8. 13 R. Salomon & Kimchi in lib. Rad. Sacrificia affatorum meorum. S. in Targum Hierosolymitano pro Hebræo **צָלִי** Assarum, ponitur, **מִהֶבְרֵב** Exod. 12. 9. Tradit Kimchi in lib. Rad. etiam Arabicè sic sumi. Apud Talmudicos eodem modo usurpatur Cod. Bava mezia, cap. 7. fol. 89, de fructibus & frugibus, qua ad ignem affantur, ut ad cibum tanto sint commodiora. **הֶבְרֵב** ibidem Assatio. Kimchi tamen in Com. a **הֶבֶר** deducit, & exponit **מִתְנוֹתֵי** Donorum meorum, qua ipse putant se mihi donare.

יָדָד unde Participiū, **מִתְיָדָדִים**, quod vide in Rad. **יָדָד**, in fine. Et **יָדָד** ibidem.

יָדָד **נָבַר יָדָד** m. Superbus, Arrogans: **נָבַר יָדָד** Vir arrogans, Hab. 2. vers. 5. **יָדָד** Superbia: **אֶתְיָדָד** Superbire, Talm.

יוֹם m. Dies, tam naturalis quam artificialis, & synecdochicè, Tempus: **יוֹם אֶחָד** Dies unus, Gen. 1. 5: **וּבְכָל יוֹם וְיוֹם** Et in omni die & die, Esth. 2. 11. id est, quolibet die: **הַיּוֹם** Hoc die, Hodie, Gen. 24. 42. **כְּיוֹם בְּיוֹם** Sic ut die in diem, 1. Sam. 18. v. 10, id est, eo die ut antea: Aff. **בָּא יוֹמְךָ** Venit dies tuus, Jer. 60. 31. Duale, **אוּ יוֹמִים** Diem unum aut biduum. Exod. 21. 21. Plurale **בָּאִים יוֹמִים** Dies veniunt, 1. Sam. 2. 31. Sic & **אֲנִימִי** significat: ut, **אוּ יוֹמִים** Dies (Annum) aut decē menses, Gen. 24. 55.

ימים Annus erit redemptio ejus. Levit. 25. 29: לשלשת ימים
 Triade dierum sc. anni, Amos 4. 4, id est, tertio quoq, an-
 no ימים ימים De anno in annum, Exo 13. 10: Const. ימי
 ימים Sicut dies cali, Deuter. 11. 21: Aff. המימים Num a
 diebus tuis, Job. 38. v. 12. Et in Nun more Chaldaico, קר
 חר Finis dierum, Dan. 12. 13. Et forma feminina, זכר
 ימי Memento Hierum seculi, Deut. 32. 7: כימות Secun-
 dum dies. Psal. 90. 15. Chald. יום ביום Die in diem, Efr.
 6. 9, id est, quotidie: יום ביום In die, Dan. 6. 10: Plur.
 ימים Et antiquus dierum, Dan. 7. 9: באחרית ימי
 ימים In fine dierum, Dan. 2. 28: Aff. וביומיהו Et in
 diebtis illis, Dan. 2. 24. Fem. מן יומת עלמא A die-
 bus seculi, Efr. 4. 15.

ימים Interdia, Psal. 1. 2: cum ב יומים, Neh 9. 9.
 ימים m. Cænum, Lutum: מטיט הין E cano luti, Psal.
 40. vers. 3: בן מצולה In cano profunditatis, Psalm.
 69. vers. 3.

יונה Columba, vide יונה.
 יום Cogitavit: Præter. יזמו לעשות Cogitarunt fa-
 cere, Gen. 11. 6. Convenit cum זמם.

יין Unde quidam formant Partic. מיונים pro מיונים Ar-
 mati, quod vide in יין.

יוע m. Sudor: ביוע Cum sudore. Ezech. 44. 18, id
 est, veste lanea sudorem excitante, ut R. Salomon
 explicat. Talmudici exponunt, במקום שמויעין In loco
 ubi sudant, id est, in lumbis ubi caro duplicatur, & faci-
 lius sudat: Zevachim fol. 19. 1.

יועה f. idem: Constructum, בועת אפה In sudore vultus tui,
 Genes. 3. v. 19.

יחד Adunatus fuit: Futur. יחד Adunator, Gen. 46.
 9: לא יחד Non unies te, J. s. 14. 20. Pihel Imper.
 יחד Aduna cor meum, Psal. 86. 11.

יחיד Unicus, Unigenitus: **אבל יחיד** *Luctum unigeniti*, Jer. 6. v. 26: Aff. **את יחידך** *Unicum tuum*, Gen. 22. v. 2: Plur. **יחידים** *Unicos*, Solitarios, Psal. 68. 7. Fœmin. **היא יחידה** *Ipsa unica*, Jud. 11. 34: Aff. **יחידתי** *Unicam meam*, id est, animam, Psal. 22. 21.

יחד Unà, Simul, Pariter: **ליחד** *Ad simul*. In unum; 1. Par. 12. 17: **יחדיו** vel **יחדיו** idem, & est ut **עליו** *sub forma Nominum pluralium cum Affixo Vau*.

יחל Pihel, Moratus, Præstolatus est, Expectavit, Speravit, Confidit: item Sperare fecit, Spem fecit. Constructur cum Præpositionibus **ל** *אל* & **על**. Præterit. **על אשר יחלתני** *De quo mihi spem fecisti*, Psal. 119. v. 49: **לכש אשיך יחלתני** *Judicia tua expecto*, v. 43. Futurum, **יחל לבני אדם** *Præstolatur filios hominum*, Mich. 5. 7: hinc contractum **יחל** *Et expectavit*, Genes. 8. vers. 10, pro **ויחל**: simile vide infra in **ישר**. Niphâl Præter. **כי נוחלתה** *Quod spe suffultra fuisset, spe aluisset se*, Ezech. 19. v. 5; Kimchi in Côm. Et vidit quod dies multos perstitit in spe sua, sed periit expectatio ejus: Futurum, **ויחל** *Et expectans continuit se*, Genes. 8. v. 12: Hiphil Præter. **ולדברו הוחלתני** *Et in verbo ejus expectationem habeo*, Psal. 130. 5. Futurum, **אוחלה לפניך** *Morabor coram te*, 2 Sam. 18. 14. At illud, **אוחלה קירות לבי** *Doleo parietes cordis mei*, Jerem. 4. v. 19, id est, præcordia mihi dolent: significatum habet à **חול**, Doluit: scribitur autem cum **ו** in medio, sed legendum per **ו**, ut Masorethe notarunt.

יחיל m. Expectans, Thren. 3. 26.

תוחלת f. Spes, Expectatio: **תוחלת ממשיכה** *Spes protracta*, Prov. 13. v. 12: Aff. **לך היא תוחלת** *Spes mea in te est*, Psal. 39. 8: **תוחלתו נכזבה** *Spes ejus fallax vel mendax est*, Job. 40. 28.

יחם Caluit, Incaluit: Coivir, Concepit. *Futurum.*
 ויחמו לו ויא יחם לו Et non erat calor ei, 1. Reg. 1. v. 11: ויחמו לו
 ויא יחם לו Et conceperunt oves, Gen. 30. 39. ויחמנה Ut coi-
 rent vel conciperent, v. 38, cum י in forma feminina cui
 simile in ישר. Niphal Partic. החמנים Qui coiverunt,
 conceperunt, J. s. 57. 5, juxta Kimchium R. Salom. & Ab.
 Esrav. Pibet Prater. יחמתי Concepit me, Psalm. 51. 7,
 cum Segol propter Chatephsegol sequens, ut paulo ante.
 Inf. ויחם לו ויא יחם לו Tempore coire oves, Genes. 31. 10. id
 est, admiffura ovium, quo tempore cocunt & concipiunt:
 ויחמנה Ut: conciperent ipse, Gen. 30. 41, cum Affixo ir-
 regulari.

חמה f. Aestus iræ, Excandescencia, Aestuans ira:
 חמה אמו Excandescenciam ira sua, Jes. 42. 25, pro חמת:
 nam absolutum non raro loco constructi ponitur: בחמת
 in alia significatione vide in חמא: Cum א גרלה, בחמא
 Cum excandescencia magna, Dan. 11. 44. Constructum,
 חמה אחיך Excandescencia fratri tui Gen. 27. v. 44: Aff.
 שפוך חמתך Effunde excandescenciam tuam, Jer. 10. 27:
 aliam hujus significationem vide in חמת: Plur. שארות
 חמה Residuum astuum, id est, hominum astuantium ira,
 Psal. 76. 11. Est etiam per metaphoram Venenum, Vi-
 rus, חמת נחש Veneni serpentis, Psal. 58. 5. Et sic Psalm.
 140. 4. Deuter. 32. 33. Chald. חמא חמא Repletus
 fuit excandescencia, Dan. 3. 19: חמא חמא Per iram
 & excandescenciam v. 13.

יחף m. Discalceatus: חף הולך Incedens discalcea-
 tus, 2. Sam. 15. vers. 30: מי יחף, A discalceato, ne sit
 discalceatus & nudus, Jerem. 2. v. 25. יחף Discalcea-
 tio, Rab.

וידע ויחף ויחף, quod vide in אחר.

יחש m. Genealogia, Genus, Genēris recensio:
ספר היחש Liber genealogia, Nehem. 7. vers. 5.

התיחש Hit hpabel Recenseri, Recensere se per ge-
nus, familiam aut genealogiam. Prat. פלס התיחשו
Omnes hi recensiti fuerunt, per genera distribuerunt se,
1. Par. 5. vers. 17: Infinitiv. בַּהֲתִיחֹשׁ Cūm per genera re-
censerent vel distribuerent se, v. 7. Usurpatur & loco
Nominis, וְאֵת הַתִּיחֹשׁ Et cum generis recensione, 2. Par.
31. vers. 17: Aff. מִלְבָּד הַתִּיחֹשׁ Præter generis ipso-
rum mares, v. 16.

יטב Benè, Bonum esse aut videri: Futur. לִי יִטֵּב
אֲשֶׁר יִטֵּב בְּעֵינַיִם Bene sit mihi, Genes. 12. vers. 13:

Quod bonum visum fuerit in oculis vestris, 2. Sam. 18. 4:
absque radicali, וְיִטֵּב לְפָנַי Benè se habeat animus tuus

Bono vel hilari esto animo, 1. Reg. 21. vers. 7. Chald. Fu-
tur. וְיִטֵּב עֲלֶיךָ Quod autem tibi bonum vi-

debitur, Esr. 7. 18. Hiphil וְיִטֵּב Benefacere, Benè

agere, Melius aut præstantius reddere vel efficere:

Construitur cum Dativo & Accusativo, quandoque cum

Præpos. אֶל & עִם. Prat. הִיטִיב לָכֶם Benefecit vobis, Jos.

24. 20: חֲסִדָּךְ הִטְבַּת מִלִּיטִי בְּנֵי אֶתְרֵךְ Meliorem præ-
stitisti benignitatē tu-

am posteriorem priore, Ruth. 3. 10. Partic. מִיטִיבִים אֶת לֶבָם

Bonum reddebant animum suum, Jud. 19. 22, id est, exhi-

larabant animos suos. Imp. הִטִּיבִי בְּנֵי Benefac pulsando,

Jes. 23. 16, id est, optime pulsa! Modulari benè. הִיטֵב etiam

adverbia scit, Benè, Optimè: טָחֵן הִיטֵב Molendo benè,

Deut. 9. 21: vide & Deut. 17. 4. Jona 4. 9.

מיטב m. Bonum, Optimum: Construct. מִיטֵב שָׂדֵהוּ

Optimum agri sui, וּמִיטֵב בְּרֵמוֹ Et optimum vinea sua,

Exod. 22. v. 5.

יין m. Vinum: יַיִן יִשְׂמַחֵן Vinum latificat cor hominis,

Psalm. 104. v. 15: יַיִן שָׂגוּ Vino errant, Jesa. 28. v. 7

Constr. ויין כשתיהם *Vinum convivii ipsorum*, Dan. 1.16:
Aff. שחה בלב טוב ייך *Bibe animo hilari vinum tuum*,
Eccles. 9. v. 7.

יכה Hiphil הוֹכִיחַ Arguit, Disceptavit, Differuit:
Increpavit, Reprehendit, Corripuit, & sic
construitur cum accusativo: Adjudicavit, cum dati-
vo, quod vertunt Praeparavit: quanquam etiam Incre-
pandi significatio Dativum regat: Dijudicavit, cum
Praepos. וְ Inter. Praeter. אֲשֶׁר הוֹכִיחַ Quam adjudica-
vit Dominus, לְבֶן אֲדָנִי filio Domini mei, Genes. 24. 44.
Chaldaus, דּוּמִין Quam praeparavit, & sic v. 14: וְהוֹכִיחַ
לְטַפִּים רַבִּים Et increpabit populos multos, Jes. 2. 4. Fu-
turum וְיִוְכַחוּ בֵּין שְׁנֵינוּ *Ut dijudicent inter nos duos*,
Gen. 31. v. 27. Hophal Praeter. וְהוֹכַח בְּמַכְאוֹב Et corri-
pietur in dolore, Job. 33. 19. Niph'al Particip. נוֹכַח עִמּוֹ
Disceptans est cum eo, Job. 23. 7. Partic. scem. וְנוֹכַחַת Ar-
guta, erudita fuit, Gen. 20. 16. Futurum, וְנוֹכַחַת Et di-
sceptemus, Jes. 1. 18. Hithpabel Futur. יִתְוַכַּח Disceptabit,
Mich. 6. v. 2.

תוֹכַחַת f. Correctio, Correptio, Increpatio, Repre-
hensio: יוֹם צָרָה וְהוֹכַחַת *Dies angustiae & increpatio-*
nis, 2. Reg. 19. 3. Plurale, תוֹכַחוֹת Increpationes in popu-
lo, Psalm. 149. 7.

תוֹכַחַת f. idem: שׂוֹנֵא תוֹכַחַת *Odio habens correptionem*,
Pro 12. 1. Aff. שְׁמַעוּ נָא הוֹכַחַתִּי *Audite nunc disceptatio-*
nem meam, Job. 13. 6. Plur. תוֹכַחוֹת Disceptationes, Psalm.
38. 15. Construct. וּבְתוֹכַחוֹת חֶמֶה Et increpationibus ex-
candescencia, Ezech. 5. 15.

יכל Potuit, Valuit, Potentiâ valuit: Praevaluit,
Superavit, & ita construitur cum ל vel Affixo,
quod per ל explicandum. Praeterit. וַיִּכַּלְתָּ עִמּוֹ Et pote-
ri consistere, Exod. 18. v. 23: יִכְלוּ לְךָ *Praevalebunt tibi*,
Obad.

Obad.

Obad. 7: יכּוּל נוּכַל לָא. Prævalescendo Prævalebimus ei, Num. 13. 31, id est, omnino, omnibus modis: יכּוּתוּ Prævaluit ei, Psalm. 13. v. 5, pro יכּוּתוּ לִי. Infin. יכּוּל ut ante, & יכּוּתוּ. Posse, Num. 14. v. 16: יכּוּחַ. Propter non posse Dominum, Deut. 9. 28, id est, propterea quod non poterat. Similis forma fuit in יכּוּשׁ. Futurum, לֹא אֶכּוּל. Non potero, Gen. 19. 19: וְתוּכַל. Et prævaluisti, Jerem. 20. v. 7. Chald. Præter. הִיכּוּל. Num potuit, Dan. 6. 21: וַיִּכּוּלָה לְהוֹצִיא. Potuisti revelare, Dan. 2. 47: וַיִּכּוּלָה לְהוֹצִיא. Et prævaluit eis, Dan. 7. 21. Particip. יכּוּל. Potens est, Dan. 3. v. 17: Plurale, יכּוּלִין לְהַחֲזִיק. Possunt indicare, Dan. 2. 27. Futur. דִּי יכּוּל. Qui possit, Dan. 3. 29: דִּי תִכּוּל. Quod possis, Dan. 5. v. 16: וַיִּכּוּל. Possit, Dan. 2. v. 10.

מִיכַל m. Rivus, Rivulus: Vadum: Constr. מיכַל הַמַּיִם. Rivum aquarum, 2. Sam. 17. 20. Quibusdam est Nomen proprium.

יכּוּתוּ Hinc juxta quosdam וַיִּכּוּתוּ & וַיִּכּוּתוּ qua vide in בתּוּת sua propria Radice.

יָלַד Genuit, Generavit, cum de viris usurpatur: Peperit, de mulieribus: Præterit. מִי יָלַד לִי. Quis genuit mihi istos? Jesa. 49. 21: וַיִּלְרֵךְ שִׁקָּר. Et pariet mendacium, Psal. 7. 15. Anomalum, וַיִּוְלַדְתִּי בֵן. Et paries filium, Genes. 16. vers. 11. compositum ex forma Participii & Præteriti. Infinit. יָלַד. Parere, Job. 15. 35, & imperfectè לֹדַח. Genes. 16. 16, indeque contractum anomalum, לָלַח. Ad pariendum, pro לָלַח, 1. Sam. 4. 19. Niphal Præter. אִשָּׁר. Qui natus est ei, 1. Par. 3. v. 1. נִוְלַד לִי. Nati sunt ipsi, 1. Par. 3. 5. Inf. לֹד. בְּהוֹלֵד לִי. Cū natus esset vel nasceretur ipsi Isaac, Gen. 21. 5. Pihel יָלַד. Parere fecit, Obstetificavit. Part. loco Nominis, הַמִּילְדָּת. Parerefaciens, id est, Obstetrix, Genes. 35. 17: Plur. הַמִּילְדָּוֹת. Obstetrices, Exod. 1.

7.17. Infinit. בִּילְדָן *Obstetricantibus vobis*, Exod. 1. v. 16.
 Pihal Prater. יֵלֵד בֵּן *Natus est filius*, Gen. 4. 26: יֵלְדָתִי
 Genitus sui, Jer. 20. 14: Hiphil, הוֹלִיד *Genuit, Peperit,*
 Parere fecit, proprie *Virorum: Prater.* וְהוֹלִידָהּ *Facit*
 ut pariat ipsa, Jes. 55. 10. Part. אִם אֲנִי הַפּוֹלִיד *An ego qui*
 gigno, Jesa. 66. 9: Infinit. וְהוֹלִיד אֶן *Et pariendo menda-*
 cum, Jes. 59. 4. Hophal Infinit. יוֹם הַלְּדָרָה *Die nasci,*
 vel *nativitatis. id est, quo natus fuit Pharao*, Gen. 40. 20:
 בְּיוֹם הַוֹּלְדָהּ אֲתָהּ *In die qua nata es tu*, Ezech. 16. v. 4:
 Hithpabel *Fururum*, וַיִּתְּלְדוּ *Et natales suos professi sunt,*
 Num. 1. v. 18.
 יָלַד *m. Puer, Puerulus, Natus, recens proprie, ut Exo-*
 di 2, & inde ad majorem etatem quoque transfertur, ut
 Gen. 37. 10. & 32. 22. Ruth. 1. 5: Plurale יֵלְדִים *Nati*, 1. Sam.
 1. 2: Catuli, Jes. 11. v. 7: Constructum, יֵלְדֵי פֶשַׁע *Filii defe-*
 ctionis, Jesa. 57. 4: & cum Pathach ab initio, וַיֵּלְדוּ וְנוֹגִים
 Et *natos scortationum*, Hof. 1. v. 2: Aff. יֵלְדֵי *Natos suos,*
 Genes. 32. 22: וַיֵּלְדוּהֶן *Et natos illarum*, Gen. 33. 2. Fœmi-
 ninum, יֵלְדָה *Puella, tam parvula, quam grandior, ut de*
 Dina, Genes. 34. 4: Plurale וַיֵּלְדוּחַ *Pueris ac puel-*
 lu, Zach. 8. v. 5.
 יָלַד *m. Natus*, Genes. 17. 12: Plur. Construct. יֵלְדֵי בֵּיתוֹ
Natos domus sue, Gen. 17. 23.
 יָלַד *m. Natus recens*, Exod. 1. 22.
 וְלֵד *m. Proles*, Gen. 11. 30.
 וְלֵד *m. idem*, 2. Sam. 6. 22.
 יֵלְדוּחַ *f. Juventa*, Eccles. 11. 10: Aff. יֵלְדָתְךָ *Juventa tua,*
 Psalm. 110. v. 3.
 יֵלְדָה *f. Partus*, Jer. 13. 21.
 מוֹלְדָה *f. Nativitas, Progenies, Cognatio: Affix.*
 בְּאַרְץ מוֹלְדָתוֹ *In terra cognationis vel nativitatis sua,*
 Genes. 1. vers. 28: וּמוֹלְדָתְךָ *Et progenies tua*, Genes. 48.
 vers. 6:

6. v. 3.
 autem
 is est,
 ructu-
 ic. in-
 id est,
 וְלֵד בֵּן
 לְכֹהֵן
 que ה
 , Nu-
 urum
 אֵילָכֵן
 Abi-
 At-
 והוֹלִיד
 הַפּוֹלִיד
 pri-
 erum
 ulla-
 erat.
 ulla-
 אֲמַן
 con-
 esu-
 pa-
 le in
 0. 15.

vers. 6: Plurale וּבְלִדְתֶיךָ Et genitura tua. Ezech. 16. v. 3.
תולדות f. p. Generationes: Gen. 2. 4. usurpatur autem
semper in constructione cum altero substantivo.

י Ivit, Ambulavit, Profectus, Progressus est,
Accessit, Processit, Abivit, pro diversa structu-
ra Idem quod הִלֵּךְ. Præteritum & utrumque Partic. in-
usitata sunt. Infinit. לִבְלִיתִי לִכְרֹם Ad non ire, id est,
Ut non ireret, sequeretur, 1. Reg. 11. 10. Imper. וְלֵךְ בְּשָׁלוֹם
Ito in pace, 1. Sam. 29. 7. Cum paragogico, לִכְרֹם אִתָּנוּ
Ito nobiscum, Numer. 10. v. 29. Hæc formater absque ה
paragogico occurrit, לֵךְ נָא אִתִּי Veni quæso mecum, Nu-
mer. 23. vers. 13: sic, Jud. 19. 13: 2. Par. 25. v. 17. Futurum
אֵילְכָה Ibo, & semel cum primâ radicali expressâ,
Ibo spoliatus, Mich. 1. vers. 8. Hiphil, הוֹלִיךְ Ire, Abi-
refecit, Duxit, Abduxit, Deduxit, Eduxit, Ac-
tulit, Detulit, Pertulit, & c. Præter. וְהוֹלַכְתִּי עִוְרִים
Et deducam cecos, Jesa. 42. v. 16. Particip. הַטּוֹלִיךְ אֶתָּנוּ
Qui deduxit nos, Jerem. 2. 6. Imperat. cum expressâ pri-
mâ radicali, ut in Kal, הִילִיכִי אֶת־הַיָּלֵד Abduc pueram
hunc, Exod. 2. 9.

י Hiphil, הִילִיל Ejulavit. Præter. וְהִילִיל Et ejula-
bit omnis habitator terra, Jerem. 47. 2. Imperat.
הִילִיל בְּרוּשׁ Ejula abies, Zach. 11. 2. Futur. אֵילִיב Ejula-
bo, Jerem. 48. 31. & cum Joth quiescente, אִסְפְּדָה וְאֵילִילָה
Plangam & ejulabo, Mich. 1. 8. Cum characteristica con-
jugationis expressâ, כּוֹשְׁלֵנוּ וְהִילִילוּ Dominatores ejus eju-
labunt, Jesa. 52. 5.

י m. Ejulatus, Deut. 32. 10.

י f. idem, Soph. 1. 10: Constr. יִלְלַת הַרְעִים Ejulatus pa-
storum, Zach. 11. 3: וְיִלְלַת Jer. 25. 36. pro וְיִלְלַת. Simile in
יקה. Aff. יִלְלַת. Ejulatus ejus. Jesa. 15. 8.

י Væ, Hei, ejulatus vox: לִי אֵילִיב Hei mihi, Job. 10. 19.

& sic Mich. 7.1. & Aleph est loco primæ radicalis Joth, ut R. Mosche Kimchi scribit.

הלל Vide supra in הלל.

יִלְפַת f. Scabies saniosa, Levit. 21. ver. 20. Prisci Hebraeorum sapientes scribunt fuisse חֲוִירַת הַמְצֹרַח speciem ulceris purulenti & fetidi Aegyptiaci. Item, Dixit, Resch Lakisch: Quare vocatur nomen eius יִלְפַת? Propterea שֶׁלֹּפְפָה quod adheret וְהוֹלֶכֶת & serpit usq; ad diem mortis: Cod. Talmudico Bechoroth, fol. 41.1.

יִלְק Vide in יִלְק.

יָם m. Mare. Semper scribitur cum Kametz, præterquam cum יָם conjunctum, tunc habet Pathach. item Occidens, respectu maris ad occidentem terra Canaan siti: semel Meridies, respectu situs maris rubri, Psal. 107. 3. Transfertur etiã ad Lacum sive Vas amplum in Templo, 1. Reg. 7. 23, & ita etiam scemininum reperitur 2. Reg. 16. 17: יָם הַפְּלִיָּה Mare salis, id est, salsum, Genes. 14. 3: יָם אֲסוֹף A mari algofo, יָם וְעַד־יָם usq; ad mare Philistaorum, Exo. 23. 31: הַיָּם הַאֲחָדֵד Lacum unã, 2. Reg. 25. 16. Cum הַיָּם locali, הַיָּם הַגָּדוֹל Ad mare magnum, Jos. 15. 12: יָפֶה וְקִדְמָה Occidentem versus & versus orientem, Gen. 28. 14: Plur. יָמִים Maria, Gen. 1. 10.

יָמִים m. p. Muli, quorum inventor fuit Hana, a sino nempe ad equam admissõ, Gen. 36. ver. 24. Pater Hana fuit Tzibhon, ut ibidem dicitur. At v. 20. Tzibhon & Hana dicuntur fuisse fratres. Inde ludunt & comminiscuntur Talmudici, Tzibhonem cum matre fuisse congressum, ac genuisse ex ea per nefandum incestum Hanam. Hana ergo, scribunt, fuit פְּסוּלָה profanus, illegitimus & spurius, & introduxit in mundum פְּסוּלוֹת profana & spuria animalia: Cod. Pesachim, cap. 4. fol. 54.

יָמִים

ימין Dexter, Dextera, Dexterum: Dexterum latus, Dextera manus: שוק הימין Armum dexterum, Exo. 29. 22: עין ימין Oculum dexteri sc. lateris: nam עין est Constructum, i. Sam. 11. 2: על ימין ad dexterum latus, dexteram, Genes. 24. 49: ותחו יד ימין יאבב Et tenuit manus dexteri lateris Joab, 2. Sam. 20. 9, hic ד' est constructum, ut ע' ימין. Item Auster, Meridies, quasi plaga Dextera, Psal. 89. 13. Nam a situ Orientis, quae Anterior pars vel plaga vocatur, Meridionalem appellant ימין dexteram, septentrionalem שמאל Sinistram, & Occidentalem אחור Posteriorem: Constr. ימין ut ante: Cum Affixo, שקר ימין ויטיגם Et dextera eorum dextera est falsitatis, Psal. 144. 8.

ימני m. Dexter: העמוד הימני Columnam dexteram, 1. Reg. 7. 21. Faemininum, ידם הימנית Manus eorum dextera, Exod. 29. 20.

הימן m. Auster, Meridies, Job. 39. 29: Ventus australis, & sic faemininum est, Cant. 4. 16: cum ה' locali, הימנה Meridiem versus, Num. 2. 10.

הימין Dextram petere, Ad dextram flectere: Partic. מימינים Dextrantes, Dextram petentes: 1. Par. 12. 2. Inf. abjecta prima radicali, להקיץ Dextrandū. Ad dextram flectendum, 2. Sam. 14. 19. Imp. הימני Dexterā pete, Eze. 21. 16. Fut. ויאמנה Et dextrā petā. Gen. 13. 9: תאמני Dexteram petetis, Jes. 30. 21. cum & loco prima radicali.

ימר Hiphabel Futur. התימר quod vide in אמר. Huc quoq; refert Kimchi ex Hiphil התימר, Jer. 2. 11, ut sit forma היטיב. Vide de eo מור.

ינה Oppressit: Partic. faem. העיר היונה Civitati isti opprimenti, Soph. 3. v. 1: הרב היונה Gladium opprimentem, Jacem. 46. 16. Futurum, נינם Opprimamus eos, Psalm. 74. 8, juxta Aben Esra & alios quasi אתם ינה אתם.

cui simile vide infra in ירה. Vide & ניץ. Hiphil Prater.
 וְאֶבְיוֹן הוֹנָה Et pauperem oppresserit, Ezech.18.12: וְאֶבְיוֹן הוֹנָה
 וְהוֹנָה בְךָ Et vidua vim faciunt in te, Ezech.22.7. Partic.
 אֶת־מוֹנְיוֹן Oppressores tuos, Jes.49.26. Insin. לְהוֹנֵתִים Ad
 opprimendum eos de possessione ipsorum, Ezech.46.18, id
 est, per oppressionem eos ejiciendo de poss. sua. Futurum,
 וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה Et quemquam non oppresserit, Ezech.
 18. vers.7.

יֹנָה f. Columba, quasi Oppressioni & preda exposita,
 שְׁנֵי בְנֵי יֹנָה Duos filios, id est, pullos columbae, Levit.12.8:
 כִּי־יֹנָה מוֹתָה Similis columba fatua sive simplici. qua se fa-
 cile in rete illabitur, Hof.7.11: Constr. עַל־יֹנָה אֵלֶם רְחֻקִים
 De columba obmutescencia in locis longinquis, Psalm.56.
 v.1. R. Salomon hic scribit: David de se ipso sic loquitur,
 quod fuerit quasi יֹנָה אֶלְמָרָה Columba muta procul a
 terra Israelis apud regem Achis, ubi fratres Goljathi
 querebant occasionem occidendi ipsum, vide, 1.Sam. 21.
 v.10. Ab. Esraputat fuisse suave carmen, cujus initium
 fuerit יֹנָה, &c. Chaldaeus: De Ecclesia Israelis simili
 columbae silentii, &c. Aff. יֹנָתִי Columba mea, Cantic.2.
 v.14: Plurale masc. עֵינֶיךָ יֹנָיִם Oculi tui ut columbarum
 sunt, Cant.1.5: Construct. כִּי־יֹנָתִי הָאֵיזֹרֶת Sicut columba
 vallium, Ezech.7.16.

יָנָה Hiphil הִנִּיחַ Statuit, Collocavit, Deposuit,
 Imposuit, Reposuit: Manere fecit, Reli-
 quit, Sivit, Omisit, Permisit: Prater לֹא הִנִּיחַ Non per-
 misit, Psalm.105. v.14: אֲשֶׁר הִנִּיחַ שָׁם Quas collocaverat
 vel reliquerat illic Moses, 1.Reg.8.9. Part. מִנִּיחַ לוֹ לִישׁוֹן
 Sinit, Permittit ei dormire, Eccles.5.11. Imper. הִנַּח לוֹ
 Sine illum, Hof.4. vers.17. Hophal Prater וְהִנִּיחָהּ שָׁם
 Et collocetur illic, Zach.5. v.11, cum Chirek in medio ex
 forma Hiphil.

טנח

מנח m, Relictum, Dimissum, Area, Locus liber & vacuus. **וְאִשֶּׁר מְנַח** Et quod relictum vel concessum erat, *Ezech. 41. v. 9, id est, spacium vacuum & liberum, Area pura: לְמִנְחָה Ad aream puram, vacantem & relictum locum, v. 11: מְקוֹם הַמְנַח Locus areae vel spacii vacantis, ibid.*

נחח f. Depositio: Depositorium, *וְנַחַח שְׁלֹחֶנָּה* Et Depositum mensa tua, *Job. 36. v. 16, id est, Fercula qua in mensam tuam deponuntur, plena erunt pinguedines: vide & נַחַח.*

ינק Suxit: Præter. **וַיִּנְקֵת חֶלֶב** Et suges lac gentium, *Jes. 60. 16. Partic. יִנְקֵת שְׂדֵי אִמִּי Sugentem ubera matris meae, Cant. 8. v. 1: יִנְקֵת Lactentem cum viro cano, Deut. 32. 25. Futurum. יִנְקֵת Sugam, Job. 3. 12. Hiphil הִנְיִק Lactare: Præter. הִנְיִקָה בְּנִים Lactavit filios, *Gen. 21. v. 7. Partic. sœm. loco Nominis. מִיִּנְקָה Nutrix, Gen. 35. v. 8: cum Affixo. וְאֵת מִיִּנְקָתוֹ Et nutricem ejus, 2. Reg. 11. 2: Plur. גְּמֵלִים מִיִּנְקוֹת Camelos fœminas lactantes, *Gen. 32. v. 15. Confundit formam cum Quiesc. secundâ.***

ינקת f. Ramus tener, sic dictus, quod succum arboris Exsugit: Aff. יִנְקָתוֹ Tener ramus ejus, *Job. 8. v. 16: Plur. cum Aff. יִלְכוּ יִנְקוֹתָיו Ibunt teneri rami ejus, Hos. 14. 7. id est propagabunt vel diffundent se.*

ינקות f. p. idem: Aff. יִנְקוֹתָיו Summitatem tenerorum ramorum ejus *Ezech. 17. 4.*

יסד Fundavit: Præter. **יָסַד אֶרֶץ** Fundavit terram, *Prov. 3. vers. 19. Infin. וְלִיסוֹד Et ad fundandum terram, Jes. 51. v. 16: Et cum Dagesch, quod alioquin posît Chireck longum rarissimum, לִיסוֹד Fundare, 2. Par. 31. 7: hæc autem forma apud Rabbinos in hoc genere Verborum, ut & defectivis, usitatissima est. Niphâl בִּוְסַד Fundari: item Consultare. Nam consilia rerum agens*

darum Fundamenta sunt : Prater. נוסדו יחד Consultarunt simul, Psal. 2.2. Infnit. בהוסדס Dum consulta-
 rent ipsi, Psal. 31.14 : למן היום הוסדה Inde à quo die fun-
 data est ipsa, Exod. 9. v. 18, & deficit Mappik in He. Pihel
 Prater. יסד ציון Fundavit Tzionem. Jesa. 14. vers. 32 : יסד המלך
 Sic fundaverat rex, Esth. 1.8, id est, constitue-
 rat. Pyhal Prater. יסד בית Fundata fuit domus, 1. Reg. 6.
 37. Part. ויסד Et fundatum lapidibus pretiosis, 1. Reg. 7.
 v. 10. Hophal Particip. מוסד מוסד Foundationem funda-
 tam, Jes. 28. v. 16. R. Salomon scribit utrumq, esse Nomen,
 Foundationem foundationis, id est, fundatissimam, ut
 dicitur Rex regum, Canticum canticorum, &c. Kimchi
 scribit posterius esse Participium, quod Aben Esra sequi-
 tur. Infnit. אל הוסד Propter fundari domum Domini,
 Esr. 3. 11, id est, eo quod fundaretur: vel est Infn. loco No-
 minis, ut Ab. Esra scribit, Propter foundationem, sensu eo-
 dem. Sic juxta quosdam, ואלה הוסד Hac sunt fundari
 Salomonis, 2. Par. 33, id est, fundationes, fundamenta.
 יסד m. Fundator: הנני יסד Ecce ego fundator sum, Jes.
 28. v. 16. At R. Salomon scribit esse Prateritum, ac oratio-
 nem esse defectam, pro הני הוא אשר יסד Ecce ego sum ille
 qui fundavit in Tzione, &c.
 יסד m. Fundamentum, Exod. 29. 12: Aff. ונגלה יסדו
 Et retegeretur fundamentum ejus, Ezech. 13. 14: Plur. cum
 Aff. ויסדיה Et fundamenta ejus. Mich. 1. ver. 6: & semin.
 יסדותיה Et fundamenta ejus destruentur, Ezech. 30. 4.
 יסד m. idem, Esr. 7. v. 9. Faemin. cum Aff. יסדוהו Funda-
 tionem suam, Psal. 87. 1.
 מוסד m. idem, 1. Reg. 7. 9.
 מוסד m. idem: Constr. מוסד ut supra in Hophal.
 מוסדה f. idem: מוסדה מוסדה Virga foundationis, id est,
 fundatissima, Jes. 30. vers. 32: Plurale Construct. מוסדות
 הצלעות

v. 8, ubi
 er 1.
 epidem
 Fun-
 Fun-
 Exod.
 y Per
 itivo.
 e cam,
 וספ
 m. 32.
 , per-
 ונספ
 nebit
 ditur
 ones,
 Neg,
 erf. 7:
 urum
 Deut.
 Chal.
 mi-
 יסד
 Num
 Eru-
 anere
 at &
 שור,
 artes

הַצִּלְטוֹחַ Fundamenta substructionum, Ezech. 41. v. 8, ubi scribitur cum ⁷, sed legendum juxta Masorethas per ו. מוֹסְדוֹת s.p. Fundamenta: וְאֵבֶן לְמוֹסְדוֹת Et lapidem pro fundamentis, Jer. 51. v. 26. Constr. מוֹסְדוֹת תְּבֵל Fundamenta orbis, Psal. 18. 16: masc. Constr. מוֹסְדֵי הָרִים Fundamenta montium Deut. 32. 22.

יִסַּךְ Uoxit: Futurum, לֹא יִסַּךְ Ne uigito eo, Exod. 30. ver. 32. Convenit cum יִסַּךְ.

יִסַּף Addidit, Adjecit, Adjunxit, sepiissime per Per- gere, reddendum est, maxime sequente Infinitivo. Prater. וְלֹא יִסַּף עוֹד Neg, adjecit ultra cognoscere eam, Gen. 38. ver. 26, id est perrexit unquam: וְיִסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ Tum addet adhuc, id est perget relinquere eum, Num. 32. 15. Partic. in Chirek הַנִּנְיִי יִסַּף Ecce ego addo, id est, pergam, Jos. 29. 14: simile vide in תָּמַד. Niphal Prater. וְיִסַּף Et adjunget se, Exod. 1. v. 10. וְנוֹסְפָה Et adjuncta manebit possessio earum, Num. 36. 4. Partic. וְנוֹסֵף Et cui additur Proverb. 11. 24: Plurales fem. נוֹסְפוֹת Addita, Additiones, Additamenta, Jes. 15. v. 9. Hiphil Prater. וְלֹא הוֹסִיף Neg, addidit, id est, Perrexit ulterius exire, 2. Reg. 24. vers. 7: הוֹסַפְתָּ חֵכְמָה Addidisti sapientiam, 1. Reg. 10. 7. Futurum לֹא אֶסַּף לְשִׁמוֹעַ Non addam, id est, pergam audire, Deut. 18. v. 16: וְיִסַּף לְקַח Adjiciet perceptionem, Pro. 1. 5. Chal. ex Hophal Prater. foem. הוֹסַפְתָּ לִּי Addita fuit mihi, Dan. 4. 33.

יִסַּר Castigavit, Erudivit: Prater Præsens, יִסַּר לְיָ עֵרֻדִים Erudiens derisorem, Prov. 9. 7: הִיִּסַר גּוֹיִם Num castigans gentes, Psal. 94. 10. Infinit. יִסַר בְּפֶשֶׁעַ Erudiendo in onere sive portatione, hoc est, portandi munere & officio, 1. Par. 15. 22. Et sic R. Salomon, Erudiebat & instruebat eos. Kimchi verò in lib. Rad. ponit in יָסַר, quasi יִסַר sit loco pro, Principatum vel primas partes

obtinere. Futurum venit defectivè, וְיִסְרְנִי Quum erudiret me. Jes. 8. v. 11: וְאִסְרֵם Et castigem eos, Hos. 10. v. 10: vel Vinciam eos, & tum est ab אָסַר. Posteriores R. Salomon probat. Niphal Imper. הוֹסְרוּ Eruditionem percipite, Erudimini. Psal. 2. 10: הוֹסְרֵי Erudire, Jer. 6. 8: Futurum, לֹא יוֹסַר עַבְדְּךָ Non castigatur servus, Prov. 29. 19. Pihel Prat. אִסַּרְתֶּם Castigavit vos, 1. Reg. 12. v. 11. Particip, מִסְרָה Erudit te, Deut. 8. v. 5. Infin, אִסַּרְנִי יְיָ Castigando castigavit me Dominus, Psalm. 118. vers. 18: Huc revocat & Ab. Esra יִסְרוּ Erudire, Job. 39. 35. Vide inter Nomina. Hiphil Futurum, אִסְרִים Castigabo eos, Hos. 7. 11, ad analogiam Verborū perfectorum. Hitpahal Prat. וְנוֹסְרוּ Et erudientur, Ezech. 23. 48, pro וְנוֹסְרוּ, & est ex forma Niphal & Hitpahal compositum.

יְסוּרִים m. p. Castigationes, juxta quosdam, Jer. 17. v. 13, sed Masoretha legendum docent per ו ab initio, de qua vide in סוּר.

יָסוּר m. Eruditio: הֲרַבְטָם שְׂדֵי יִסוּרֵי אֱלֹהִים An contendere cum omnipotente, eruditio est? Job. 39. 35, id est, an eruditionem indicat, an eruditi est?

מוֹסַר m. Castigatio, Eruditio: חֲכָמָה וּמוֹסַר Sapien-
tiam & eruditionem, Prov. 1. 7: Constr. מוֹסַר יְהוָה Casti-
gationem Domini, Prov. 3. v. 11: metaphoricè Vinculum,
Job. 12. v. 18: Aff. קָחוּ מוֹסְרֵי אֱלֹהִים Accipite eruditionem meam,
Prov. 8. 10.

מוֹסְרֵי m. idem: Aff. וּבְמוֹסְרֵי יְהוָה Et eruditionem vel ca-
stigationem eorum obsignat, Job. 33. 16.

מוֹסְרֵי צוּרָה m. Vinculum: Plurale Construct. מוֹסְרֵי צוּרָה
E vinculis colli tui, Jes. 52. v. 2: Aff. פָּתַחְתָּ לְמוֹסְרֵי אֱלֹהִים
vinctula mea, Psal. 116. vers. 16. Fœmininum, נָתַקוּ מוֹסְרוֹתָי
Ruperunt vincula, Jer. 5. 5: Constr. וּמִסְרוֹת עֲרֹוד Lora o-
nagri, Job. 39. v. 8: Aff. וּמִסְרוֹתֶיךָ E vincula tua distum-
pam, Jer. 30. 8.

יָסַר

י ע ד Condixit, Indixit, Constituit, scil. locum vel tempus, ubi vel quando aliquid fieri debeat: item Desponsavit; Præter. מִן הַפּוֹעֵד אֲשֶׁר יַעֲדוּ *Ultra tempus statutum quod constituerat ipsi*, 2. Sam. 20 v. 5: יַעֲדָהּ! Desponsaverat eam, Exod. 21. 8, שָׁם יַעֲדָהּ Ibi constituit illum Jer. 47. v. 7. Futur. יַעֲדֶנָּה Desponsaverit eam, Exod. 21. v. 9. Niphal נוֹעַד Convenire, Congregari, in dicto sc. & statuto loco vel tempore: Præter. וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם Et conveniam tibi illic, Exod. 25. vers. 22, id est, tecum: וְנוֹעַדוּ הַמְּלָכִים נוֹעַדוּ Reges convenerunt, Psal. 48. 5, & sic Amos 3. 3. Num 10. 4. Particip. הַנוֹעֲדִים עָלַי Qui congregati fuerunt contra me, Num. 14. 35. Futurum, אֲנוֹעֵד לָךְ שָׁמָּה Conventurus sum illic tecum, Exod. 30. 6: וַיִּוָּעְדוּ יוֹעַדוּ וַיִּוָּעְדוּ Et convenerunt pariter, Job. 2. vers. 11. נוֹעַד אֶל-בֵּיתִי Conveniamus ad donum Dei, Neh. 6. 10. Hiphil Futurum מִי יוֹעֲדֵנִי Quis tempus constituet mihi, sc. ad litigandum vel causam agendam contra Dominum Job. 9. vers. 19: וְמִי יוֹעֲדֵנִי Et quis contestetur mecum. Quis me iudicio sistet. Jer. 49. 9. Hophal Præteritum הוֹעֵד quod vide יוֹעֵד. Part. plurale הַאֲנִים מוֹעֲדִים Ficum compastorum, constitutorum Jer. 24. vers. 1. Fæm. מוֹעֵדָה vide inter Nomina: Plurale אָנָּה פְּנִיךָ מוֹעֵדוֹת Quocumq; facies tua constituta est, Ez. ech. 21. 16.

ע ד ה f. Congregatio, Conventus, Cætus: Constr. בְּעֵדָת צְדִיקִים In cætu justorum, Psal. 1. 5: עֵדָת דְּבָרִים Congregatio vel examen apum, Jud. 14. vers. 8: Aff. וַעֲדָתוֹ Et cætus ejus, Jer. 30. 20.

מ ו ע ד m. Tempus statutum, constitutum aut conditum: Conventus solennis, Cætus, Solennitas; וְעַד-עַתַּמּוֹעֵד Usq; ad tempus constitutionis, id est, constitutum, 2. Sam. 24. 15: וַיִּשָּׂם יְהוָה מוֹעֵד Et constituit Dominus certum tempus, Exod. 9. 5: קָרָא מוֹעֵד Vocati est

וַיֹּאכְלוּ וַיֹּאכְלוּ וַיֹּאכְלוּ Et comederunt solennitatem, 2. Par. 30. 22, id est, sacrificia solennitatis, ut Kimchi interpretatur in lib. Rad. Aff. פֶּחַחַרְתִּי מוֹעֵדוֹ Perdidi conventum suum, Thren. 2. 6. id est, locum conventus, & congregationis populi sui. Plur. בְּמוֹעֲדֵי In solennitatibus, Ezech. 46. 9: וְלִמְוֵעֵי Et in tempestates vel stata tempora, Gen. 1. 14. Constructum, מוֹעֲדֵי יְהוָה Solennitates Domini, Levit. 23. v. 2: כָּל מוֹעֲדֵי אֵל Omnes conventus, id est, conventuum loca, Synagogas, Psalm. 74. 8: Aff. בְּמוֹעֲדָיו In catibus eius, Jes. 14. v. 31: בְּקֶרֶב מוֹעֲדֵיךָ In medio catuum tuorum Synagogarum tuarum, Psal. 74. v. 4. Et scemininum, וְלִמְוֵעֵדוֹ Et stas temporibus 2. Par. 8. 13.
 מוֹעֲדָה f. Conventus: עֲרֵי הַמוֹעֲדָה Civitates conventus, Jos. 20. 9.

וַיַּעַח Ejecit, Removit, palā vel furcillis proprie: Praeritum, וַיַּעַח וַיַּעַח Et excernēt vel removebis grando, Jes. 28. 17.

פָּעוֹץ m. p. Palæ, Exod. 38. 3: instrumentum ad removendum cinerem ab altari. R. Salomon scribit Exod. 27. fuisse simile operculo olla ex ære fusili tenui, cum capulo oblongo: Aff. וַיַּעַח Et palas ejus, Exod. 27. 3.

וַיַּעֲוֶה Robustus, Robore præditus: Partic. Niphal וַיַּעֲוֶה אֶת עַמּוֹ נֹעֵוֶה Populum robore præditum, Jes. ver. 33. v. 19. Convenit, cum וַיַּעֲוֶה.

וַיַּעֲוֶה Amicivicit: Præter. מִיַּעֲוֶה צְדָקָה יַעֲוֶה Pallio justitiæ amicivicit me. Jes. 61. v. 10.

וַיַּעֲוֶה Chald. Consilium inuit vel dedit, Consuluit, ab Hebræo וַיַּעֲוֶה, Commutatis ו ו ו. Ithpahel, Præter. וַיַּעֲוֶה אֶת עַמּוֹ Consilium inierunt, Dan. 6. 8.

וַיַּעֲוֶה m. p. Consiliarii: Aff. וַיַּעֲוֶה Consiliarii ejus, Elic. 7. 14.

וַיַּעֲוֶה f. Consilium, Dan. 2. 14. וַיַּעֲוֶה

e fuit:
 Hab. 2:
 ens vel
 a gra-
 וַיַּעֲוֶה
 וַיַּעֲוֶה
 equi-
 spon-
 andam
 meum
 Domi-
 וַיַּעֲוֶה
 Num.
 vers. 9:
 smum
 b. 13. 10.
 fuit:
 si. 58:
 Dans
 is de-
 וַיַּעֲוֶה
 וַיַּעֲוֶה
 Tar-
 dines
 n pra-

Montes altitudinum, id est, altissimi, quasi Montes lassitudinum dicti, quod lassitudinem pariant, dum conscenduntur.

קצו Consilium iniit, Consilium cepit, Consilium dedit, Consuluit: *Prat.* מי יעצתי *Quis cepit consilium hoc, Jesa. 23. vers. 8: ימותו יעצו* Sceleratas cogitationes secum consultat, *Jes. 32. v. 7: יעצני* Consilium dedit mihi, *Psal. 16. vers. 7. Particip. אשר הוא יעצ עלי* Quod ipse consulturus est super eum, *Jes. 19. 17. Passim in Nomen transit, pro Consiliario: הלי יעצ* Num pro consiliario, *2. Par. 25. v. 16: Cum Aff. יועצך* Num consiliarius tuus perit? *Mich. 4. v. 9. Et faemin. יועצתו* Consilia eius, *2. Par. 22. 3. Particip. פהול הועצרה* Consilium quod initum fuit, *Jes. 14. 26. Niphil Prater. יועצתי* Cum quo communicavit consilium, *Jes. 40. 14: יועצו יחדו* Consultant pariter, *Psal. 71. 10. Hitphahel Futur. יועצו* Et consultant, *Psal. 83. 4.*

עצה f. Consilium: *לי עצה* Mihi vel meum est consilium, *Prov. 8. 14: Construct. את עצת זקנים* Consilium senum, *1. Reg. 12. v. 8: Aff. לעצתו* Consilio eius, *Psal. 106. 13: Plural. עצות* Consilia, *Deut. 32. vers. 28: ברב עצתך* In multitudine consiliorum tuorum, *Jesa. 47. 13: simile fuit supra in חמש* ad femininum eius, & *in אחות*.

מועצות f.p. Consilia, Consultationes, *Prov. 22. 20: Aff. במועצותיהם* Cum consiliis suis, *Psal. 81. 13.*

יער m. Sylva: item Favus, proprie sylvestris, quod in terra Chanaan magna mellis copia in sylvis esset: *ויבא יער* Et venit in sylvam, *1. Sam. 22. 5: חזיר יער* Porcus de sylva, *Psal. 80. 14. id est, Porcus sylvestris. Notant Talmudici, V in hac voce esse mediam literam in toto libro Psalmorum: Item versum והוא רחום* Et ipse misericors, *Psal. 78. 38, esse medium versum totius libri*
Psal.

de lite.
t. Me.
i puto)
signa-
nis, an-
eliquat
n assert
menta-
scribit:
a Ajin
stius,
n Aben
ristia-
nt Re-
in ci-
ari 70.
vor esse
יער,
era v.
ר, id
aupe-
a, in
tenas-
is, sed
filius
& su-
litera
pius
a sus-
asus:
v. vi
1. 109:

Psalmorum: Kidduschin cap. 1. fol. 30. Masoretha de litera **ע**, ceu mediâ libri Psalmorum, nihil notarunt. Meditatem etiam (quod versiculorum ratione dici puto) non ad istum, sed ad 36, qui incipit **וַיִּפְתַּח הוֹרֵהוּ**, assignarunt. Hoc unum. Alterum, litera **ע** in Venetis magnis, antiquioribus & manuscriptis authenticis, supra reliquas literas, in hac voce suspensa est. Causam aliquam assertit R. Salomon, quam prater eo. Sed R. Bechai, in Commentario in Legem, & in **כִּדּוּשׁ הַחֹמֶת**, capite **גְּאוּרֵהוּ**, scribit: **וְחַעֲזַן הַתְּלוּיָהּ כִּי כֵן הֵם עוֹבְדֵי הַתְּלוּיָהּ**, id est, Litera Ajin suspensa est, nam sic sint cultores suspensi istius, id est, Christi, quem sic vocant, vide Gen. 25. 39, in Aben Esra. Videatur Bechai virulentus hoc loco in Christianos scriptor. Nam per porcum de sylva, intelligunt Regem Romanorum & Regnum Romanum, cui porcus in cibis est. Sunt qui putant eâ literâ suspensâ indicari 70. annos exilii Babylonici. Masoretha notant, quatuor esse tales literas suspensas. Altera, litera **ע**, in voce **רְשָׁעִים**, Job. 38. 13; tertia, **ע** in **מְרִשְׁעִים**, ibid. v. 15. Nempe, litera **ע**, qua oculus significat, ex **רְשָׁעִים** sublatâ manet **רְשִׁים**, id est, Pauperes. Improbi oculo mentis privati, fiunt pauperes, destituri luce caelesti, de qua illic sermo. Quarta, **ע** in voce **מְנַשֶּׁה**, Jud. 18. 30. Mentio illic Gersomi, filii Menassis. Gersomum istum tradunt fuisse filium **מֹשֶׁה** Mosi, sed quod idololatriam esset amplexus, non denominari filium **מֹשֶׁה** Mosi (dedecus id Mosi fuisset) sed interpositâ & suspensâ literâ **ע**, filius **מְנַשֶּׁה** Menassis. Suspensa fuit litera ista, tanquam non pertinens ad dictionem, nempe si pius fuisset, aut respuisset, dictus fuisset omisâ ista literâ suspensâ, filius **מֹשֶׁה** Mosi: Contrâ, filius **מְנַשֶּׁה** Menassis: nam Mosi fuisset ignominiosum, talem habuisse filium: Vide de Sanhed. cap. 11. fol. 103, & Bayabathra cap. 8. fol. 109:

Talmud Hierosol. cap. 9. fol. (edit. Cracov. cum Com.) 13.
 Kimchium Jud. 17. 7. Redeamus ad vocem. Cum Affixo,
 Kimchium Jud. 17. 7. Redeamus ad vocem. Cum Affixo,
 Et gloriam sylvæ ejus. Jos. 10. v. 18. יפרי Favum
 meum, Cant. 5. 1. Plurale, מן הישרים Ex sylvis, Ezech. 39.
 10. Fem. Construct. ביערת הרבש In favum mellis, 1. Sam.
 14. 27. Plur. יערות Psal. 29. 9.

יפה Pulchrum esse: Prater. מרה יפוי דודיך Quam
 pulchri sunt amores tui, Cant. 4. v. 10: מרה יפוי
 Quam pulchra es, Cant. 7. v. 6. Futurum per Apocopam
 contractum, ויין בגדרו Et pulchra est at magnitudine sua,
 Ezech. 31. vers. 7: ותיפוי במאד מאד Et pulchra fuisti su-
 pramodum, Ezech. 16. v. 13. Pihel Futur. ובוהב יפהו Et
 aut pulchrum reddidit ipsum, Jer. 10. 4. Fyhal Prat. ex
 geminatis duabus literis, יפיש יפה Pulcherrimus vel longe
 pulchrior redditus vel effectus es, Psalm. 45. 3. Hithpabel
 Fut. וישואתתי יפי In vanum reddis te pulchram, Jer. 4. 30.
יפה m. Pulcher, Cant. 1. 16: Constr. יפה מראה
 pulcher formam & pulcher aspectu, Gen. 36. vers. 6. Formin.
 הנה יפה Ecce tu pulchra es, Cant. 1. v. 15: Constr. יפה תאר
 Pulchra formam, Gen. 29. 17: Plurale, נשים יפות Mulieres
 formosæ, Job. 42. 15. Constr. יפות מראה pulchra aspectu,
 Gen. 41. 2.

יפהיפה f. Pulcherrima, Speciosissima, Jer. 46. 20.
 Nomen, scribit Kimchi in Com. quod scribitur ut dua
 dictiones, legitur autem tanquam una, & secunda ac
 tertia radicalis geminate sunt ad summam pulchritudi-
 nem indicandam.

יפי m. Pulchritudo, Ezech. 28. 7. & יפי unde in pausa
 יפי, & inde יפיו Pulchritudo ejus, Zach. 9. 17.

יפח Hithpabel התיפח Anhelare, Suspirare. Futur.
 יפח Anhelat, Jer. 4. 31. Convenit cum פוח.

יפח m. Spicans: Const. ויפח חמס Et spirans violentiam,
 Psal. 27. 12.

היפיע
 15: He-
 didam
 Neg,
 splen-
 Osten-
 Deut.
 eech. 12.
 2. v. 30:
 Di-
 השמש
 ערם
 יפא E-
 braeos.
 Prapo-
 sem. in
 ut. 28.
 צאת
 הוציא
 culic,
 nomen
 הוצא
 forum
 הוציא
 can-
 atur,
 aso-
 cum.

יפַע Hiphil הוֹפִיעַ Splenduit, Illuxit: Prater. הוֹפִיעַ אֹר עָנְנוֹ Et splendet lux nubis sua, Job. 37. 15: Hebrai transitive exponunt, Splendescere facit, splendidam reddit lucem nubis sua. Futurum, וְהוֹפִיעַ עָלָיו נִהְרָה Neg. illuxisset super eum splendor Job. 3. 4.

יפְעָה f. Splendor: Aff. וְהִלְלִי יפְעָהְךָ Et polluent splendorem tuum, Ezech. 28. 7.

יפֹת מוֹפֵת m. Prodigiū, Portentum, Ostentum: אות או מוֹפֵת Signum aut prodigium Deut. 13. 1: Aff. אֲנִי מוֹפֵתְכֶם Ego sum ostentum vestrum, Ezech. 12. 7. II: Plurale, וְגַתְּ מוֹפֵתִים Et edem ostenta, Joel. 2. v. 30: Aff. וּמִפְתָּיו Et portenta sua, Psal. 78. 43.

יִצָא Exiit, Prodiit, Processit, Discessit, Digressus, Progressus, Egressus est. Prater. הִשְׁמַשׁ יִצָא Sol prodibat super terram, Gen. 19. 23: אֶרֶץ יִצָא Egressus sum, Job. 1. 21. Cum Affixo: יִצָאנוּ Egressi sunt ex me, Jer. 10. 20. pro יִצָאוּ מִמֶּנִּי juxta Hebraeos. Et sic sæpe Affixa Verbis intransitivis juncta, per Propositionem interjectam explicanda sunt. Particip. fœm. in Thau, יִצָא Egredebatur, Jud. 11. 34, & יִצָא Deut. 28. 57. Infin. יִצָא & contractè יִצָא Gen. 24. v. 11, pro יִצָא juxta formam Quiescentium primâ. Hiphil הוֹצִיא Exire fecit, Eduxit, Produxit, Protulit, Exculit, Deprompsit. Prater. הוֹצִיא שְׂמֵרֶךְ Protulit nomen malum, famam malam, Deut. 22. 19. Imper. הוֹצִיא אִתְּךָ Educito tecum, Gen. 8. 17, quod ad formam Perfectorum juxta Masorethas legendam הוֹצִיא. Hophal Prater. הוֹצָא Educta est, Ezech. 38. 8. Particip. הוֹצָאִים Qui educantur, Ezech. 14. v. 22: fœm. הִיא מוֹצָאִת Ipsa educebatur, Gen. 38. 25.

יִצָא m. Sordes, Excrementum, Jes. 30. 22, ubi Masoretharum glossa est significare יִצָא Inquinamentum.

Quibusdam est Imper. Interjectionis vim habens, Apage. **צאח** f. Excrementum, Stercus: Constr. **צאח האד** Excrementi hominis, Ezech. 4. 12: Aff. **צאחך** Excrementum tuum, Deut. 23. 13.

צאח f. idem: **צאח קיא** Vomitu (&) excremento sive sordibus, Jes. 28. 8: Constr. **צאחך** Excrementum, Stercus filiorum Zionis, Jes. 4. 4: Aff. **וצאחו** Et à stercore suo, sordis sua, Prov. 30. 12.

צאח m. p. Sordidi: **הבגדים הצאחים** Vestimenta sordida, excremento infecta, Zach. 3. 3.

צאח m. p. Filii, Prognati; Res prognatae, Propagines, quasi Egressiones vel Progressus dicat: **הצאח** Prognati, Filii, Jes. 22. 24, qui sunt **מציא** ut Ab. Est a scribit, id est, Egressiones viscerum, egredientes ex visceribus matris, & sic Chaldaeus **בני** Filii. Quidam, Proventus: Constr. **צאחך** Et prognati viscerum tuorum, Jes. 48. 19: Aff. **וצאחך** Et prognati tui vel te, Job. 5. 25: **וצאחך** Et res prognatas ex ea, Jes. 42. 5.

צאח m. Exitus, Exortus, Processus; Productio, Prolatum, Pronunciatum: **צאח דשא** Productionem tenera herba, Job. 38. 27: **וצאח** Et prolatum labiorum meorum, Psal. 89. 35: **וצאח** Ab exortu, Psal. 75. v. 7: Aff. **וצאחו** Exortus ejus, Hof. 6. 3: Plur. Constr. **וצאח** Et processus aquarum, Psal. 107. 35: Aff. **וצאחו** Et exitus ejus, Ezech. 43. 11.

צאח m. p. Prognati: Constructum, **וצאחו** Et prognati viscerum ejus, Egressi ex visceribus ejus, id est, Filii ejus, 2. Paral. 32. 21, scribitur in fine cum **ו** sed juxta Masorethas legendum per **ו**, & **ו** potius Prepositio est, quam Heemanticum, Ex egressis è visceribus ejus, id est, Quidam filiorum ejus, cui simile **ו** De filiis, 1. Paral. 20. 4.

מוצאות

Exortus
um loca
non oc-
lia vere
הוצאחו
ת Exi-
Vero
ליצאח
3. 24:
8.
הוציב
הוציב
הוציב
nomen
onsti-
Con-
tes, E-
24. 13:
הוציב
terit.
Ire-
pro
ia a-
g. 22.
quod
lecti,
ores,

מוצאות f. p. Exitus, Exortus: Aff. מוצאותיו Exortus
ejus Mich. 5. v. 2. Item Latrinæ, Excrementorum loca
vel receptacula: Nomen in textu quidem biblico non oc-
currens hac significatione, sed à Masorethis pro aliavoce
in margine substituta, vide חרר.

תוצאות f. p. Exitus, Psal. 68. 21: Constr. תוצאות חיי
Egressiones, Exitus vita, Prov. 4. v. 24: Aff. תוצאתיו Exi-
tus ejus, Num. 34. 4.

יצב Chald. Verum vel Veritatem cognoscere, Vero
insistere & inniti: unde Infin. Pabel, ליצבא
Veritatem cognoscere, Dan. 7. 19.

יצב Verum, Firmum, Dan. 2. 45: vel יציבא Dan. 3. 24:
De firmo vel vero, id est, Vere, Dan. 2. 8.

יצב Hiphil יציב Statuit, Constituit: ויצב וילתיר
Statuit fores ejus, 1. Reg. 16. 34. Particip. יציב לו
Constituit sibi locum, 1. Sam. 15. v. 12. Hophal Prat. יציב
Et statio posita fuit, Nah. 2. 7; Hebrais proprium nomen
est regina Assyriorum. Part. יציב סלם Scala consti-
tuta, Gen. 28. 12. Niphal יציב Sisti, Collocari, Con-
stitui, Stare, Consistere: Præter. ויצבת Et consistes, E-
xod. 7. 15. Partic. יציב אנכי Ecce ego consisto, Gen. 24. 13:
היציב Qui constitutus erat, Ruth. 2. 5. Hithpabel יציב
Sistere, Statuere se, Alsistere, Consistere: Præterit.
והתיצבו אדם עמך Et sistant se ibi tecum, Num. 11. 16. Irre-
gulare est ex Futuro ותיציב Et stetit, Exod. 2. vers. 4, pro
והתיציב.

יצב Præfectus, Præstitutus, regioni vel provincia a-
licui: ut יציב מלך Præfectus, scil. regni, erat rex, 1. Reg. 22.
48: item Capulus, cultri scil. vel ensis, sic dictus quod
in eo gladius consistat, Jud. 3. 22: Plur. יציבים Præfecti,
Sitarchi, Præfecti annonæ, 1. Reg. 4. v. 7: Curatores,
1. Reg. 5. 16.

מצב m. Statio, Stativa, Castra vel munitiones, in quibus milites Subsistunt: וְצַרְתִּי עַל־יְדֵי מַצֵּב Et obsidebo te statoris, Jes. 29. 3. Chaldeus כַּרְקוּם quod est ex Græco *καρκαουμα* Vallum, Agger.

מצב m. Status, Statio, locus ubi quid Stat aut Consistit. Jos. 4. 3: Acies stationaria seu Statio militum, 1. Sam. 14. 1: Aff. מַמְצִבָּה De statione tua, Jes. 22. 19.

מצבה f. Statio militum, 1. Sam. 14. 12.

מצבה f. Statua, Gen. 28. 18: Constr. אֶת־מַצְבֵּתָה Statuam Bahal, 2. Reg. 10. 27. Et in Thau מַצְבֵּתָה, Gen. 35. 20, 2. Sam. 18. 18: Statumen, Jes. 6. v. 13: מַצְבֵּתָה Statumen ejus, ibid. Plurale, מַצְבֹּת Statuas, 2. Reg. 17. 10: Constr. אֶת־מַצְבֹּתָה Statuas domus Bahal, 2. Reg. 10. 26.

יצו Hiphil וְצִוָּה Statuit, Constiruit, Stitit, Collocavit: Præter. וְהִצִּיבֵנִי Et constituit me, Job. 17. ver. 6. Pahal, Futur. יִצִּיב Siftitor, Exod. 10. 24.

יצע Hiphil וְצִיַע Stravit, Substravit, Stratum posuit: Futurum, וְיִצִּיעַ אֹרַח Aut stratum ponerem, Psal. 139. 8: Sternat aut Substernat, Jes. 58. 5. Hophal וְצִיעַ Substernitur, Jes. 14. 11: וְצִיעַ Stratum erat, Substernebatur, Esth. 4. 3. Quibusdam est Pyhal.

יצוץ m. Stratum: Aff. וְצִוְצִי Stratum meum, Gen. 49. 4: Plur. וְצִוְצִים, & constructè, וְצִוְצִי Strata, 1. Par. 5. 1: Aff. וְצִוְצִי Stratorum meorum, Psal. 132. 3.

יציע m. Substructio, Solum stratum. 1. Reg. 6. v. 5. 6.

מצע m. Stratum: קָצַר הַמַּצֵּעַ Brevius est stratum, Jes. 28. 20.

יצק Fudit, Effudit, Infudit, Perfudit, Profudit. quandoq; intransitivè, Effundi, Effluere. Dicitur de liquidis per se, & liquefactis, ut auro, ære & aliis metallis, quæ fusa rursus consistunt & firmiora fiunt. Inde Firmari, Durescere: Consistere, Collocari, Sicutum esse. Sæpe etiam cum וְצִק formam confundit, quod accuratè

accuratè distinguendum. Præter. abjectâ primâ radicali,
 & cum i paragogico, שִׁקוּן לַחֵשׁ Effuderunt submissam o-
 rationem Ies. 26. 16. Partic. Pabul יָצוּק Fusus, Job. 29. 6:
 Plur. יָצוּקִים Fusi, 2. Paral. 4. 3: Plur. fœm. יָצוּקוֹת Fusa,
 1. Reg. 7. 30. Infin. בְּצִקְתָּ עֵפֶר לְמוֹצֵק Quum durefcere
 pulvis in duritiem, Job. 38. 38, id est, ut esset firmus ac soli-
 dus instar metalli fusi & consolidati, ut R. Salo. exponit.
 Quidam, Quum persunditur pulvis, ut consistat firmus.
 Futurum, יָצַק מַיִם Effundam aquas, Ies. 44. 3. Intransi-
 tive, וַיִּצַק דָּם Et effluxit sanguis plaga, 1. Reg. 22. 35, ha-
 bet q̄, formam anomalam, quasi ex יָצַק ex Quiescentium
 formâ, quum aliâs defectivum sit: vide simile in וָפַק.
 Hiphil Partic. fœm. מוֹצֵקת Infundebat, 2. Reg. 4. 5. Fur.
 וַיִּצְיִקוּ Et statuerunt, collocarunt, 2. Sam. 15. 24. Hophal
 Præter. הוֹצַק Infusa est, Psal. 45. 3. Particip. מוֹצֵק Fusum,
 1. Reg. 7. 23: Jobi 37. 18: Vide & mox in Nominib. Furur.
 וַיִּצַק נְהַר יוֹצֵק Fluvius effundetur, Job. 22. 16.

יָצוּק m. Fusum, Firmum, Validum, Solidum, ut id
 quod è metallis fustum est: יָצוּק טָלִיוֹ Firma est in eo, Job.
 41. 14: לְבוֹי יָצוּק Cor ejus firmum est, v. 15. Plurale, יָצוּקִים:
 Vide in Verbo. Fœmininum יָצוּקָה Fusio, Futura, cum
 Aff. בְּיָצַקְתּוּ Infusura ejus, 1. Reg. 7. 24: Plurale, יָצַקְתּוּ:
 Vide in Verbo.

מוֹצֵק m. idem: וְהָיִיתָ מוֹצֵק Eris q̄, validus, Job. 11. 15:
 vide & ante in Hophal: לְמוֹצֵק In solidum, firmum, vel,
 soliditatem, firmitatem, consistentiam, Job. 38. 38: Conflr.
 מוֹצֵק נֹחַשׁ Fusum aris, 1. Reg. 7. 16.

מוֹצֵקָת f. Futura: Aff. בְּמוֹצֵקְתּוֹ In fusura ejus, 2. Par. 4. 3.
 מוֹצֵקוֹת f. p. Infundibula, Zach. 4. 2.

יָצַר Finxit, Formavit: propriè figulorum Verbum,
 - * latius tamen deinde usurpatur: Item Arctari
 Angi, Anxietatem vel Angultiam esse alicui, quod

ל צור vel צרר mutuo accipit. Prater. מי יצר אל Quis formavit Deum, Jes. 44. 10. Futur. ויצר Et finxit Deus hominem, Genes. 2. 7. Ex altera significatione litera formativa Futuri habent Tzere discriminis causâ, & constructur cum Dativo: ויצר להם Et angustia erat ipsis valde, Jud. 2. vers. 15: ויצר לו Et anxietas fuit ipsi, anxius fuit, Gen. 32. 7: יצרו Arctantur, Anguntur, Job. 18. vers. 7. Niphal Præter. לא נוצר אל Ante me non est formatus Deus, Jes. 43. 10. Pyhal Præter. יצרו formata sunt, Psal. 139. v. 16. Hophal Futur. כל כלי יוצר Omne instrumentum (quod) formabitur contra te, Jes. 54. 17.

יצר m. Formans, Fingens: Fictor, Formator, Figulus, Zach. 11. 13. Jes. 41. 25: Aff. ויצרתי Et formator tuus, Jes. 43. 1. Pl. הַיּוֹצְרִים Ipsi sunt figuli illi, 1. Par. 4. 23.

יצר m. Figmentum, Cogitatio, Gen. 8. 21. & 6. 5: Aff. יצרו Cogitationem ejus, Deut. 31. 21.

יצרים m. p. Membra: Aff. ויצרי Et mēbra mea, Job. 17. 8.

צורה f. Forma, vide in צור. Et מצר vide in צרר.

יצת Succendi, Exuri, Flagrare: Futur. ויצת Et flagrat, Jes. 9. 18: כַּאֲשֶׁר יִצְתּוּ Igni exurentur, Jes. 33. v. 12. Niphal Præteritum, נִצְתּוּ Accendentur, Jer. 11. 9. 10. Hiphil Præter. הִצִּיתָ Incendit, Incendit, Succendit: Prater. הִצִּיתָ אֶשׁ עָלֶיהָ Incendit ignem super eam, Jer. 11. vers. 16. Particip. מִצִּיתָבָהּ אֲשֶׁר Succensurus sum in te ignem, Ezech. 20. 47.

יקב m. Torcular, Lacus torcularis, Jesa. 5. 2: Aff. וּמִיִּקְבֶּךָ Et de torculari tuo, Deut. 15. 14: Plurale, יִקְבֵי דָרְבָרָה Torcularia calcant, Job. 24. v. 11: Constructum, יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ Torcularia regis, Zach. 14. 10: Aff. יִקְבֶּיךָ Torcularia tua, Pro. 3. 10.

יקד Arsit, Exarsit: Particip. אֵשׁ יִקְדֶּה Ignis urens, Jes. 65. v. 5. Infin. cum Futuro, יִקְדֶּה Ardebit arden-

Ho-
cium,
מוקדי
petu-
com-
יקדת
l Ag-
fruct.
Genes.
R. Le-
s ad se
n cum
Di-
luxa-
פ No
h. 23.
dere:
ers. 6.
pphal
21. 13.
Cit-
um-
b. 1. 3.

ardendo, Jesa. 10. 16. וְתִקַּד Et ardebit, Deut. 32. 22. Hophal Futur. תִּקַּד בּוֹ Incendetur in eo, Levit. 6. 9.

יִקַּד m. Ardor, Jesa. 10. v. 16: quidam Infinitivum faciunt, ut antè positum.

יִקוּד Focus, Jesa. 30. 14.

מוֹקְדֵי מוֹקְדֵי עוֹלָם m. idem, Psal. 102. v. 4: Plurale Const. Ad focos eternitatis, id est, aternos, Ad ardores perpetuos, Jesa. 33. 14.

מוֹקְדָה f. Adustio, Levit. 6. 9.

יִקְדָה f. Chald. Combustio: Const. לִיקְדָה אֵשׁ In combustionem ignis, Dan. 7. 11.

יִקְדָתָא f. Chal. Ardens, Accensa, Dan. 3. 6: vel יִקְדָתָא v. 26. Absolutum יִקְדָא.

יִקְהָה יִקְהָה Obedientia, secundū quosdam: vel Aggregatio, Collectio, Associatio: Construct.

יִקְהָה עַמִּים Obedientia vel, aggregatio populorum, Genes. 49. 10: לִיקְהָה אִם Obedientiam matris, Prov. 39. 17: R. Levi, Associationem matris, ut fil. mater solet liberos ad se allicere & in gremium associare. Scribitur autem cum dagesth euphónico לִיקְהָה: simile vide in יִקָּר.

יִקַּע Pendere luxatum, Luxari, Recedere, Divelli. Prater. יִקַּע בְּרִי יִקַּע Et pendebat-luxatum acetabulum femoris, Genes. 32. 25: פֶּן תִּקַּע נַפְשִׁי Ne luxata recedat anima mea abs te, Jer. 6. 8. Sic Ezech. 23. v. 17. 18.

Hiphil, הוֹקִיעַ Pendere facere, Suspendere: Prater. וְהוֹקַעְנוּם Et suspendemus eos, 2. Sam. 21. vers. 6.

Imper. וְהוֹקַע אֹתָם Et suspende eos, Num. 25. 4. Hophal Partic. וְהוֹקַעְתָּם Ossa suspensorum, 2. Sam. 21. 13.

יִקְרָה Hiph. הִקִּיף Ambivit, Circūvit, Cinxit, Circūdedit, Circumegit: Prater. הִקִּיף עָלַי Circumegit mihi, Job. 19. 6: כִּי הִקִּיפוּ Cū circumegissent, Job. 1. 5.

Futurum. יִקְרָה vide in יִקְרָה.

יָקַץ Evigilavit, Expegefactus est: Futur. **יָקִיצוּ** Et evigilavi, Gen. 41. 21: **וַיִּקֶץ** Et evigilavit Pharaon, Genes. 41. v. 4: & in Sagol propter accentum ad penultimam retractum, **וַיִּקֶץ** Et quum evigilasset Noah, Genes. 9. v. 24: **וַיִּקֶץ** Et evigilavit, 1. Reg. 17. v. 27: **וַיִּקְצוּ** Expegefactur, Chab. 2. v. 7, abjecto radicali, quod Maabeg compensat.

יָקָר Pretiosus fuit, Pretiosus visus vel habitus est, Pretiosè æstimatus fuit, In pretio fuit. Præter. **יָקָרָה בְּעֵינַי** Pretiosus visus es in oculis meis, Jesa. 43. v. 4. Futur. **וַיִּקָּר דָּמָם** Et pretiosus est sanguis eorum, Psal. 72. v. 14: **וַיִּקָּר** Et in pretio erat, 1. Sam. 18. 30. Hiphil Imper. **דָּקַר רַגְלֶךָ** Pretiosum habe vel facito pedem tuum, Prov 25. v. 17. Futur. **אֶקְרֶה אִישׁ** Faciam ut pretiosus sit homo, Jes 13. 12.

יָקָר m. Pretiosus, Honorabilis, Rarus, Carus: **כְּלִי-הַזֶּה** Omnem substantiam pretiosam, Prov. 11. vers. 13: Constructum. **וַיִּקָּר רוּחַ** Pretiosus spiritu, Prov 17. 27, scribitur cum י, sed legitur per י. Plurale, **בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים** Filii Tzionis pretiosissimi, Thren. 4. 2. Fæm. **יָקָרָה הִיא** Pretiosa est Prov. 3. 15: Et forma constructa pro absoluta, **יָקָרָה** Pretiosum, Jes. 28. 16, cui simile vide in **עֲבָלִים**: Plur. **אֲבָנִים יְקָרוֹת** Lapidès pretiosi, 1. Reg. 5. 17: Aff. **בְּיָקָרוֹתֶיךָ** Interpretosus vel caras tuas, Ps. 45. 10, cum Dagesch euphónico, pro **בְּיָקָרוֹתֶיךָ** cui simile vide in **יָתֵר** in Nomine.

יָקָר m. Pretium, Pretiosum, Res pretiosa: metaphoricè Gloria, Honor: **יָתֵנוּ יָקָר** Tribuent honorem maritis suis, Esth 1. v. 20. Construct. **בְּיָקָר בָּרִים** Ut pretiosum agnorum, Psalm. 37. 20. Plur. fæmin. **אֹר יְקָרוֹת** Lux pretiositatum, id est, pretiosissima, Zach. 14. 6. Chald. **וְלִיקָר** Et gloriam multam, Dan. 2. vers. 6: **וְלִיקָר** Et ad gloriam regni mei, Dan. 4. 33: Emph. **וְלִיקָרָא**

v. 20.
Carus;
דָּקַר וְיָקָר
קָשְׁתִּי
el Pret.
תּוֹקֵשֶׁב
aucu-
Plur.
dentes
Ten-
מוֹקְשִׁי
מוֹקְשִׁי
Et à la-
ais est.
m dis-
מִלֻּפְפִּי
19. 14.
mere à
men-
מִדֵּי
emin.
נֹרְאָת
er co-
nt me,
מִ

Et gloriam, Dan.2.37, & ויקרה Dan.5. v.20.
 יקר m. Pretiosus, Honorabilis, Gloriosus, Carus:
 וְיָקָרָא Num filius pretiosus, Jer.31.20. Chal. וְיָקָרָא
 Magnus & gloriosus, Efr 4:10.

יקש vel יקש Laqueum tetendit: Præter. יקשתי לך
 Laqueum tetendi tibi, Jer.50.24. Niphal Præter.
 תוקשבו Illaqueasti te, Irreritus es, Prov.6.2. Fut. תוקשבו
 Illaqueeris eo, Deut.7.25.

יוקש m. Auceps: Plurale, מִמַּחַד יוקשים De laqueo aucu-
 pum, Psal.124.7.

יקוש m. idem, Hof.9.8.

יקוש m. idem: יקוש מיד De manu aucupis, Pro.6.5: Plur.
 יקושם Secundum tendere aucupes, Ut tendentes
 aucupes, Jer.5.26.

יוקשים m. p. Irreriti, Eccles.9.12.

מוקש m. Laqueus, Tendicula: מוקש הוא לך Ten-
 dicula, laqueus id esset tibi, Deut.7.16: Plurale, מוקשים
 Laqueos posuerunt mihi, Psal.140.6: Constr. מוקשי מות
 Tendicula mortis, Psalm.18.6. Et fem. ומוקשות Et à la-
 queis, Psal.141.9.

ירא Timuit, Extimuit, Metuit, Reveritus est.
 Construitur absolute & cum Accusativo tam dis-
 juncto quàm conjuncto, & cum Prapof. ל. מו. מלפני.
 Præter. ויראת מאלֹהיך Sed timebis à Deo tuo, Lev.19.14.
 Infinit. ירא Timere, & contracte דוד מפני דוד Timere à
 Davide, 1.Sam.18. v.29. Niphal Partic. נורא Timen-
 dus, Reverendus, Terribilis, Formidabilis: מרה
 נורא Quàm reverendus est locus hic, Gen.28.17. Femin.
 נוראת E regione formidabili, Jes.21.1: Plur. נוראות
 Terribilia, Jes.64.3. Fut. למען תורא Ut reverenter co-
 laris, Psal.130.4. Pihel Præter. יראני Metuere fecerunt me,
 Metum incusserunt mihi, 2.Sam.14.15. Part. מיראים Ti-

morem injiciebant, Neh.6.9. Infin. לִירְאֵנִי Ad timorem injiciendum mihi, Neh.6.19.

יִרָא m. Reverens, Timens, Timidus: & regit casum Verbi sui, & construitur ut Nomen: יִרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ Timeo ego eum, Genes 32.11: vide Deut.7. v.19: הִירָא וְרָף הַלֵּב Qui timidus ac mollis corde est, Deut.20. vers.8: Constr. יִרָא יְהוָה Timens Domini, Jesa.50. vers.10. Plur. יִרְאִים, constr. יִרְאִי Timentes: יִרְאִי Timentes ejus.

יִרְאָה f. Reverentia, Timor: יִרְאָה וְרָעַד Timor & tremor invadit me, Psalm.55. v.6: Constr. יִרְאָה יְהוָה Timor Domini, Prov.1.7: Aff. בִּירְאָתְךָ Cum timore vel reverentia tui, Psal.5.8.

מִוְרָא m. Reverentia, Mal.2.5: Et cum מִוְרָאֵיהֶם Timor, Psal.9.21: Aff. וְאֶת־מִוְרָאוֹ Et timorem ejus, Jea.8.12: Plur. וּבְמִוְרָאִים גְּדוּלִים Et terroribus maximis, Deut.4.34.

רֹב יִרְבִּים וִרְבִּים Vide in רֹב.

יִרַד Descendit: Præterit. וְלֹא יִרַד Et non descendit, 2.Sam.11.9. Semel cum Apharesi prima radicalis, וַיִּרְדּוּ יְהוֹשֻׁעַ Et dies descenderat valde, id est, inclinaverat, Jud.19.11: Infin. עַד יִרְדּוּ Usque ad descendere, id est, donec descenderint, corruerint, Deut.28.52, & sic Deut.20.20. Hiphil, הוֹרִיד Descendere fecit vel fivit, Demisit, Dejecit, Detrusit, Deturbavit, Deposuit, Deculit, Deportavit: Præter. וְאֶת־הַיָּם הוֹרִיד Mare autem sive lacum deposuit, 2.Reg.16.17. Hophal Præter. וַיִּוְסַף הוֹרִיד Et Joseph deductus fuit, Gen.39.1. Futur. אֶל־שְׂאֵל תוֹרֵד In sepulchrum dejicies, Jea.14.15.

בְּמוֹרָד m. Descensus, Locus declivis, Declive: בְּמוֹרָד In declivem locum, Mich.1.4: Constr. בְּמוֹרָד In declive Beth Choronis, Jos.10. v.11: Plur. בְּמוֹרָדִים vide in מִרְדִּים.

יִרְחַק Jecit, Projecit, Dejecit, Præcipitavit: jaculatus, Ejaculatus est, jaculis perit vel confectus

citi

15. v. 4: in cum Futur. וְיִרְחַק, et alias ponens, pos, per jaculis dejecit, Oprojecit 2. Reg. 6. Fut. וְיִרְחַק abun- fuerit, expo- npra- v. 24: quod m se- erbiu vel de m le- de u. i vo- oxi- und; int

cit: Præter. ירה בים ירה Precipitavit in mare, Exod. 15. v. 4.
 ירה ההצי Jaculatus est sagittam, 1. Sam. 20. 36. In fin. cum
 לירוא. Ad jaculandum sagittis, 2. Par. 26. 15. Futur.
 ונירח אותם Et jaculis cōsecimus eos: Num. 21. 30. pro ונירח אותם,
 ut Kimchi exponit in lib. Rad. Et Ab. Esra præter alias
 expositiones etiam ab hoc themate deducit, exponens,
 פאשר ירינו אותם Posteaquam jaculis cōsecimus eos, pe-
 riiit &c. Niph. Futur. ירה יורה Jaculando jaculis
 conficitor: Exod. 19. 13. Hiphil. הורה הורה Jecit, Projecit,
 jaculatus, Eiaculatus est: item Docuit. Instituit, O-
 stendit, Monuit, Præmonuit: Præter. הורני Projecit
 me, Job. 30. v. 19: אשה הורהו Quibus docebat eum. 2. Reg.
 12. 2. In fin. להורות Ad præmonendum, Gen. 46. 28. Fut.
 אורה Jaculabor, 1. Sam. 20. 20: Et cum יורא יורא
 Etiam ipse projiciet. profundet, Prov. 11. 25, id est, abun-
 dabit, cumulativim habebit, ut magnâ copiâ si opus fuerit,
 aliis sua bona elargiri & projicere possit. Quidam expo-
 nunt passivè quasi יורא יורה vel יורה יורה Irrigabimur: nam præ-
 cedit מורה Irrigans.
 יורה m. Pluvia tempestiva, Deut. 11. 14. Jerem. 5. v. 24.
 nempe Autumnalis post jactam sementem sic dicta, quod
 terram quasi Erudiat ac informet ad producendam se-
 mentem acceptam.
 מורה f. vide in ירא, & in Rad. מרה.
 תורה f. Doctrina; Institutio, quomodo in Proverbiis
 Salomonis sæpè usurpatur: Lex, quomodo dicitur vel de
 tota Lege Mosis tantum, vel de specialibus quibusdam le-
 gibus, ut conjugii, Sabbathi, lepra, &c. vel denique de u-
 niverso Verbo Dei, quod sic vocatur, quòd nos de Dei vo-
 luntate erga nos, & nostro officio erga Deum & proxi-
 mum nostrum Doceat & Erudiat. תורה אחת Lex una;
 Exod. 12. 49: Const. בתורת יהוה In lege Domini voluntas

ejus, Psal. 1. 2: aliter vide in חור: Aff. ובתורתו Et in lege
 ejus, ibid. Plurale, עברו תורה Transgressi sunt leges, Jos.
 24. 5: Aff. ואת תורתיו Et leges ejus, Exod. 18. 16.

יָרַח m. Luna, Mensis: ירח וכוכבים Lunam & stel-
 las, Psalm. 8. v. 4: או לירח Aut luna, Deut. 7. v. 3:
 Constr. ירח ימים Menses dierum, Deut. 21. v. 13, id est,
 integrum menssem: Aff. וירחך Et luna tua non deficiet,
 Jesa. 60. v. 20: Plur. גרש ירחים Fructu lunarum, Deuter.
 33. 14, id est, quos quaque luna protrudit: pluralis autem
 numerus ei tribuitur, quia pluries nova fit: Construct.
 בירחי קדם In mensibus antiquis, Job. 29. v. 2. Chald.
 לירח אדר Mensis Adar, Esr. 6. 15: Plur. ירחים Men-
 ses, Dan. 4. 26.

יָרַח Declinavit, Divertit: Præter. בירח Quia de-
 clinavit, Num. 22. 32: Targum Jonathæ ספח De-
 clinat de via. Futurum transitivum, ירטני Inclinavit
 me, Job. 16. vers. 11: formam habet quasi ארטה vel est pro
 ירטני.

יָרֵךְ f. Femur, cum de homine dicitur: Latus, cum
 de aliis rebus: על כף הירך Super acetabulum fe-
 moris, Genes. 32. 32: Constructum, ירך תחת ירך Sub femore
 Abraham, Genes. 24. v. 9: על ירך Ad latus, In latere ta-
 bernaculi, Exod. 40. vers. 24: Aff. ירכו Femoris ejus, Ge-
 nes. 32. 25: ירכה Femur ejus, Exod. 37. 17, id est, Scapus,
 nam de candelabro dicitur: Duale, ועד ירכים Usque ad
 femora, Exod. 28. 24: Aff. חמוקי ירכיך Ambitus femo-
 rum tuorum, Cant. 7. 1.

יָרֵךְ fœm. idem: Aff. וירכתו Et latus ejus, Genes. 49.
 vers. 13: Chaldaicè, ירכה Latus vel femur ejus,
 Dan. 2. vers. 32. Duale, בירכתים In utroque latere,
 Exod. 26. 23: Constructum, אל ירפתי הספנה Ad latera
 mayis, Jon. 1. 5.

ידע

יָרַע Malum esse vel videri: Præter. **יָרַעָה לוֹ** נַפְשׁוֹ **יָרַעָה לוֹ** Anima ejus mala videbitur ipsi, Jesais. v. 4. id est, tadebit ipsum anime, hoc est, vite sue, Futurum, **אֲלֵי יָרַע** Ne malum videatur, ne displiceat, Genes 21. 12. **יָרַעָה לוֹ** Quare non esset malus, id est, afflictus, male dispositus vultus meus, Neh. 2. 3. Est & transitivum, **יָרַעָה לָנוּ** Malefactorum, nociurus est nobis, 2. Sam. 20. 6, quasi ex Pihel pro **יָרַעָה**.

יָרַעָה s. Aulæum, Exo. 26. 2: Plurale **יָרַעָהוּ** Hab. 3. 7.

יָרַק Spuit, Exspuit, Inspuit: Præteritum, **יָרַקָה** **יָרַקָה** Spacndo inspuit in faciem ejus, Num. 12. v. 14. Convenit cum **יָרַקָה**.

יָרַק m. Olus, sacrum proprie & cibarium: **יָרַקָה** In horti olerum, 1. Reg. 21. v. 2: Constructum, **יָרַקָה דְשֵׁי** Et olus herbae, 2. Reg. 19. vers 26, id est, oleracea herba, vel Viror herbae.

יָרוֹק m. Viride, Viriditas, Virens herba, Job. 39. u.

יָרוֹק m. Viror, Viriditas: Olus viride: dicitur tam de arboribus quam herbis, Exod. 10. 15. Gen. 1. 30.

יָרַקָהוּ m. Rubigo, segetum morbus, 1. Reg. 8. 37. Aurigo, hominum morbus, Morbus regius, Deut. 28. 22.

יָרַקָהוּ m. Subviridis, Levit. 13. 49: Subfulvus, Psal. 68. 14: plur. **יָרַקָהוּ** **יָרַקָהוּ** Subvirides. Lev. 14. 37, cujus singulari esset **יָרַקָהוּ** ad formam **אֲדַמְדָּמָה** quod etiam sic pluraliter flectitur.

יָרַשׁ Jure hæreditario possedit, In hæreditatem successit, Hæreditatem adiit vel obtinuit, Hæres effectus fuit: Præter. **יָרַשָׁה** **יָרַשָׁה** Et possidebitis gentes, Deut. 4. v. 1, cum Chirek in medio, loco Pathachi. Imper. **יָרַשׁ** Posside: & **יָרַשׁ**, ut Deuter. 2. v. 31, & regulariter cum **יָרַשָׁה** paragogico **יָרַשָׁה** Posside, Deuter. 33. v. 23. Futur. **יָרַשָׁה** Possessurus sum eam, Genes. 15. v. 8. **יָרַשָׁה**

phal. **נורש** Pauperem fieri vel effici, quod habet ab affini Verbo **רוש**. Futurum. **וּפִן אֲרוֹשׁ** Et ne forte pauper factus, Prov. 30. v. 9. Pibet Futur. **יִרֶשׁ** Jure hæreditario possidebit, aut faciet possidere, Deut. 28. 42. In Hiphil. **הוריש** Possidere fecit, Possidendum dedit vel tradidit, Hæredem instituit: & contrariâ significatione, Possessione expulit, & tunc plerunque constructur cum Preposit. **מִן** vel **מִפְּנֵי**: item, Depauperavit, Pauperem fecit. Præter. & Futur. **אֶת אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ** Quod possidere fecerit te, cujus hæredem instituerit te, **וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר הוֹרִישׁ מִפְּנֵינוּ** Et quemcunque expulerit à facie nostra, Jud. 11. 24. Partic. **הוּוּ מוֹרִישׁ** Dominus pauperem facit, 1 Sam. 2. 7. **יִרְשָׁה** f. Possessio, Hæreditas. Num. 24. 18. **יִרְשָׁה** f. idem, Deut. 2. 5: Const. **יִרְשָׁה יְרֵאֵי שְׂמֶךְ** Hæreditatem timentium nominis tui. Psalm. 61. 6: Aff. **לְיִרְשָׁתוֹ** Ad hæreditatem suam, Deut. 3. 20. **מִוֹרֶשׁ** m. idem: Constr. **לְמוֹרֶשׁ קַפּוֹר** In hæreditatem ananiam, Jes. 14. 23: Plur. constr. **מוֹרֶשֵׁי לִבֵּי** Possessiones cordis mei, Job. 17. 11: Aff. **אֶת מִוֹרֶשֵׁיהֶם** Hæreditarias possessiones suas, Obad. 17. **מוֹרֶשֶׁת** f. idem, Deut. 33. 4: **מוֹרֶשֶׁת** proprium nomen est loci, Mich. 1. 14. **תוֹרוֹשׁ** m. Mustum, sic dictum, quod potum, hominem facillimè Possideat & occupet, mentemq; è recta sua sede Expellat: **תוֹרוֹשׁ וְדָגָן** Musti & fumenti, Num. 18. 12: Aff. **אֶת תוֹרוֹשִׁי** Mustum meum, Jud. 9. 13. **יָשַׁב** Sedit, Confedit: Mansit, Permanfit: Habitavit, Incoluit: quandoque Habitari: Præter. **יָשַׁבְתִּי בְּלִבְנוֹן** Quæ desides in L. b. non, Jerem. 22. 23, ex forma Præteriti & Participii compositum, cui simile vide in **שָׁכַן**. Futurum, **לֹא תֵשֶׁבֶן** Ut non habitabis,

Mi in-
Habi-
Præter.
ech. 23.
fecit
collocat.
igena,
וּשְׁבָה
dentia
nfessus
m ha-
struch.
מוֹשָׁב
מ Ha-
מ Ha-
תושב
ות Et
tilanis
Pro-
שׁ Est
v. 42:
cum
4. 19:
rant,
ro. 18.
a hac
in th

biteris, Ezech. 26. v. 20. Niphal Præter. וְנִשְׁבְּנוּ *Ut inhabitentur civitates*, Ezech. 36. 10. Partic. נוֹשְׁבָתָא *Habitata, qua habitabaris*, Ezech. 26. vers. 17. Pihel Præter. וַיִּשְׁבְּנוּ פִירוֹתֵיהֶם *Ut collocent arces suas in te*, Ezech. 25. v. 4. Hiphil, הוֹשִׁיב, Sedere, Residere, Habitare fecit Collocavit: Præter. הִהְשִׁיב נָשִׁים וְנָכְרִיּוֹת *Qui collocaverit vel residere aut habitare fecit uxores alienigenas, eas nempe ducendo*, Esr. 10. 14. Hophal Præter. וְהוֹשִׁיבָתֶם *Et habitatores efficiamini*, Jes. 5. 8.

שיבה f. Sessio, Residentia: Aff. בְּשִׁיבָתוֹ *In residentia ejus, Dum resedit ipse*, 2. Sam. 19. 33.

ישיבה Universitas, Academia, dicta quasi Confessus discentium & dosentium, apud Rabbinos.

מושב m. Habitatio, Sedes: עִיר מוֹשֵׁבָא *Civitatem habitationis*, Psalm. 107. v. 4. id est, habitabilem: Construct. וּבְמוֹשְׁבֵי לְצִיִּים *Et in sede derisorum*, Psalm. 111: Aff. מוֹשְׁבֵיךָ *Habitatio tua*, Gen. 27. 39: Plur. Const. מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ *Habitationibus terra*, Ezech. 34. 13: Et scem. מוֹשְׁבוֹתֵם *Habitationes eorum*, 1. Par. 6. 54.

תושב m. Incola, Inquilinus: Constructum, תוֹשֵׁב כְּהֵן *Inquilinus sacerdotis*, Levit. 22. 10: Plurale וְחוֹשְׁבִים *Et inquilini*, 1. Par. 29. v. 15: Constr. מֵתוֹשְׁבֵי *Ex inquilinis Gilhald*, 1. Reg. 17. 1.

ישה שׁ Est, Sunt, utriusque numeri: additis Pronominibus accommodatur aliis personis: וְיִשְׁבוּ *Est ipse*, Esth. 3. v. 8: אִם יִשְׁךָ *Si es tu nunc*, Genes. 24. v. 42: אִם יִשְׁכֶּם עֲשִׂים *Si estis vos facientes*, v. 49. Est & cum אִם יִשְׁכֶּם עֲשִׂים *Sitne*, Mich. 6. 10: אִם יִשְׁכֶּם *Si est*, 2. Sam. 14. 19: Hisce duobus tertium Masoretha hoc loco annumerant, quod plene cum scribitur, אִישׁ רֵעִים *Sunt amici*, Pro. 18. vers. 24, pro quo in Targum, אִית *Sunt*. Ex forma hac אִישׁ forte prodiit Chaldaicum אִית, mutato שׁ Hebr. in תּ

הוֹשֵׁה f. Effentia, Substantia, Substantialis, Exi-
stens, Existentia. Variè redditur, & sapiùs Virtus,
Lex, Sapientia, quòd stabilis & durabilis harum sit
essentia, ac reliqua omnia transeant. A וי derivari, tra-
dit Aben Esra, Job. 5. vers. 12. & Jesa. 28. vers. 29. Kim-
chi in libro Radicum scribit, וי esse loco tertie radicalis
ו. R. Levi, Jobi 5, in hac voce explicanda valde pro-
lixus est. Generalem habet usum & sensum, qui tamen
in eo permanet, ut solidum & essentiale denotet. Multa
etiam à Talmudicis disputantur, quare Lex vocetur הוֹשֵׁה:
vide Sanhedrin fol. 26.

יִשָּׁח m. Depressio: Aff. שָׁחַח Depressio vel humilia-
tio tua, Mich. 6. 14. convenit cum שָׁחַח & שָׁחַח
& שָׁחַח qua de pressionem significant.

שָׁחַח f. Fovea, vide in שָׁחַח.

יִשְׁט Hiphil הוֹשִׁיט Extendit, Porrexit: Futur.
וְיִשְׁטוּ יוֹשִׁיטוּ Extenderit ipsi, Est. 4. v. 11. Proprie
Chaldaicam est.

יִשָּׁם Desolatus fuit: convenit cum שָׁמַם & אָשָׁם.
Futur. שָׁמַם לֹא תִשָּׁם Non desoletur, Genes. 47. v. 19.
תִּשְׁמַמְנָה Desolabuntur Ezech. 6. v. 6. Hiphil Futurum,
אִם לֹא יִשָּׁם Si non desolaverit, Jer. 49. 20: נִשְׁמַם Deso-
labimus, Num. 21. v. 30, qua tamen ab Hebræis potius ad
שָׁמַם referuntur.

יִשְׁמוֹן m. Solitudo, Psal. 68. 8.

יִשָּׁן Dormivit, Obdormivit, Redormivit. Pra-
terit. יִשָּׁנָה Dormirem, Job. 3. vers. 13. Futurum,
לֹא אִישָׁן הַמּוֹת Ibi non dormiam mortem, Psalm. 13. 4,
id est, dormitione vel somno mortis. Niphal נוֹשָׁן Ve-
terascere, Inveterascere, Praterit. וְנוֹשָׁנָה Et in-
veterascetis in terra, Deuter. 4. v. 25. Particip. נוֹשָׁן
Vetus inveteratum, Levit. 26. 10, id est, valde vetus: so-
minu.

minu.

minin. צרעת נושנה *Lepra inveterata*, Levit. 13. 11. Pi-
hel Futur. תישנהו *Dormire fecit eum, somnum induxit*
ipso, Jud. 16. 19.

ישן *m. Dormiens*, 1. Sam. 26. v. 7: Plur. כולם ישנים *Om-*
nnes ipsi dormiebant, v. 12: Constr. ורבים מישני *Multi*
ex dormientibus terra pulveris, Dan. 12. 2: Fœm. אני ישנה
Ego dormio, Cant. 5. 2.

ישן *m. Vetus*, ut ante in Niphal: Plur. חדשים גם ישנים
Nova etiam vetera, Cant. 7. 13: Fœm. הברכה תישנה *Pi-*
scina veteris, Jes. 22. 11.

ישנה *f. Somnus: quasi Dormitionem dicas*, Prov. 6. 4: &
semel שגא, Psal. 127. 2: cui simile vide in בלל. Construc-
tum, שנה עולם *Somnum perpetuitatis*, Jer. 51. 39: Hinc
cum Kametz, שנה Psal. 132. 4, sed non est constructum, ut
Kimchi scribit in lib. Rad. Quidam subaudiunt Affixum,
quasi sit pro שנתם: Aff. וישנהו *Et somnus ejus*, Dan. 2. 11
Plurale, שנות *Somni*, Prov. 6. 10.

ישע *Hiphil הושיע Salvavit, Salvum fecit, Serva-*
vit, Saluti, Auxilio fuit. Construitur cum
Dativo & Accusativo: Præterit. ידי הושיעה לי Manus
mea salutem artulit mihi, Jud. 7. ver. 2. Infin. להושיעך
Ut sim saluti vel auxilio tibi, 2. Sam. 10. v. 11, & ita sæpe
cum Dativo. Niphal Præter. עם נושע *Populus (qui)*
servatus est, Deut. 33. 29. Futur. הושיעני ואושעה *Serva*
me & servabor, Jer. 17. 14.

ישע *m. Salus, Auxilium, Conservatio: ישע ימיני*
Salute dextera sua, Psalm. 20. 7: Aff. מגן ישעך *Clypeum*
salutis tue, Psal. 18. 36.

ישועה *fœm. idem: & cum duplici signo fœminini generis,*
ישועתה Omnimoda salus, Psalm. 3. 3, duplex salus, hujus
scil. & futura vita, ut Hebræi explicant. Hujusmodi enim
auctio vocis, aucta significationis indicium est: Simile

fuit supra in **אֱלֹהִים**: Const. **אֱלֹהֵינוּ** Salutem Dei nostri, Psal. 98. 3. Aff. **אֱלֹהֵינוּ** Salutis ejus, Psal. 96. 11, Plur. **אֱלֹהֵינוּ** Magnificans salutes, Psalm. 18. 51, id est, magnifice omnimodam salutem praestans.

אֱלֹהֵינוּ fem. idem: habet formam à **אֱלֹהֵינוּ**, ut saepe hæc Quiescentium genera, formas inter se permutant: Const. **אֱלֹהֵינוּ** Vana est salus hominis, Psalm. 60. vers. 13, id est, auxilium humanum: Aff. **אֱלֹהֵינוּ** Salus tua, Psalm. 119. 41.

אֱלֹהֵינוּ f. p. Salutes, Omnimoda salus, Psal. 68. 21.

אֱלֹהֵינוּ m. Jaspis, lapis pretiosus, Exod. 28. v. 20. Jonath. reddit **אֱלֹהֵינוּ** Pantherinus lapis, à macula Panthera similibus.

אֱלֹהֵינוּ Rectum esse vel videri: Præter. **אֱלֹהֵינוּ** Nā recta erat res illa in oculis populi, 1. Par. 13. 4, atq, ita ferè semper post se habet, In oculis, pro Placere, Probari alicui. Futurum defectivum, **אֱלֹהֵינוּ** Et recta contendebant, 1. Sam. 6. 12, cum Dagesch loco abjecta prima radicalis. Est autem cum formativo tertia persona masculina, in voce feminina, cui simile in **אֱלֹהֵינוּ**. Pi. hel, **אֱלֹהֵינוּ** Rectificavit: Direxit, Equavit, Complavit: Recta deduxit, Rectavit vel contendit: Præter. **אֱלֹהֵינוּ** Rectifico **אֱלֹהֵינוּ** recta approbo, Psal. 119. 128. Fut. **אֱלֹהֵינוּ** Rectificabit ire, Prov. 15. 21, id est, Recte gradietur, **אֱלֹהֵינוּ** Et direxit eas, Recta deduxit, 2. Par. 32. 30. Et alterum juxta Masorethas redūdat, quasi sit ex Præterito **אֱלֹהֵינוּ**, at litera dant formam **אֱלֹהֵינוּ**: simile fuit in **אֱלֹהֵינוּ**. Pyhal Partic. **אֱלֹהֵינוּ** Auro directo rectificato, 1. Reg. 6. 35. Hiphil Imper. **אֱלֹהֵינוּ** Complana coram me, Psalm. 5. 9, quod juxta Masorethas legendum ad formam analogam, **אֱלֹהֵינוּ**, cui simile in **אֱלֹהֵינוּ** in Hiphil Futur. **אֱלֹהֵינוּ** Rectificent, Recta respiciant, Prov. 4. 25.

אֱלֹהֵינוּ

ישר m. Rectus, Rectum, Æquum: Constr. ישר דרך *Rectus viâ*, Prov. 29. 27: Plur. דור ישרים *Generatio iustorum*, Psalm. 112. 2: Constr. ולישרי לב שמחה *Et rectis animo letitia*, Psalm. 97. 11. Femin. ישרה *Pes rectus*, Ezech. 1. vers. 7: Plur. בנפיהם ישרות *Ala eorum recta erant*, Ezech. 1. 23.

ישר m. Rectitudo, Æquitas: אמרי ישר *Eloquia rectitudinis, id est, recta*, Job. 6. 25: Aff. ישרו *Aequitatem illius*, Job. 33. 23.

מישור m. idem, Psalm. 143. 10: item Planities, Planum: ערי המישור *Civitates planiciei*, Dent. 3. 10.

מישרים m. p. Rectitudines, Recta: עיניך חזונוה מישרים *Oculi tui videbunt recta*, Psalm. 17. 2: *Rectitudinibus diligunt te*, Cant. 1. 4, id est, *rectissime, hoc est, amore forti & vehementi, qui caret salebris & pravitatibus, ut R. Salomon explicat.*

ישש m. Decrepitus: וכן וישש *Seni & decrepito*, 2. Par. 36. v. 17. Et cum Chirek וישש idem: גם וישש *Et canus & decrepitus*, Job. 15. vers. 10: Plur. ביששים חכמה *In decrepitis est sapientia*, Job. 12. 12.

ית Chal. Articulus Accusativi casus, respondens את *Hebræo*: cum Pronom. יתהון *Eos*, Dan. 3. v. 12. In Targum scribitur ית cum Pathach.

יתב Chal. Sedit, Habitavit, ex Hebræo ישב. Præteritum יתיב *Et antiquus dierum sedit*, Dan. 7. vers. 9, & יתיב ver. 10. Particip. plur. ואתיב הו, Aphel, די יתיבון *Qui habitabant*, Efr. 4. 17. Aphel, ואתיב הו, *Et habitare fecit eos*, Efr. 4. 10.

יתר f. Paxillus, Palus, Clavus: Const. יתרה האהל *Paxillum tentorii*, Jud. 4. 21: Plur. וכל היתרות *Et omnes paxillos*, Exod. 38. 20: Constr. יתרת החצר *Paxilli atrii*, Exod. 27. v. 19: Aff. יתרתיו *Paxilli ejus, ibid.*

יתם m. Pupillus. Deut. 10. 18. Plur. יתמים E-
xod. 22. v. 25. Aff. וְאַרְתִּי יתמיו Et pupillos ejus,

Jes. 19. 17.

יתר Hiphil הוֹתִיר Reliquit, Reliquum, Residuū
esse fecit; Abundavit, Abundantem, Excel-
lentem effecit: Prater. הוֹתִיר לְנוֹ Reliquum fecisset no-
bis superstitem, Jes. 1. 9. Hophal Futur. אֶל-הוֹתִיר Ne fias
excellens, Gen. 49. 4, & Cholem est loco Schurek, scribit
Ab. Esra: item Infinit. וְהוֹתִיר Et superesse, Remanendo,
Exod. 36. 7, id est, Supererat. Niphil, נִוֹתֵר Relinquit
Reliquū fieri, Superesse, Remanere: Prater. לֹא נִוֹתֵר
כָּל נֶשְׁמַח Non reliqua fuit ulla anima, Jos. 11. v. 11; Futur.
וְאִוֹתֵר Et relictus sum ego solus, 1. Reg. 19. 10.

יתר m. Excellens, Prov. 12. 26.

יתר m. Excellentia, Emolumentum, Eccles. 7. v. 12:
Residuum, 1. Sam. 15. v. 15: Et adverbialiter, Nimiūm,
Amplius, Magis, Potius, Eccles. 12. 12.

יתיר m. Chald. Excellens: וְיִוִּיתֵר Et splendore-
jus excellens erat, Dan. 2. v. 31: foemin. וְרָבוּ יִתִירָה
Et amplitudo excellentior, Dan. 4. 33: & adver-
bially יִתִירָה Excellenter, id est, valdè, vehementer,
abundanter, Dan. 3. 22.

יתר m. Residuum, Reliquum, Jud. 7. 6: Excellentia,
Gen. 49. 3: item, Chorda, Restis, Nervus, Psal. 11. v. 2:
Aff. יִתְרוֹ Chordam meam, Job. 30. 11, scribitur cum in fi-
ne, sed legitur per י: Plur. יִתְרוֹם Restibus virenti-
bus, Jud. 16. 7. Est & Adjectivum, juxta Ab. Esr. יִתְרָא
Excellens valdè, Jes. 56. 12.

יתור m. Excellens: Constr. יִתוֹר הָרִים Excellentissi-
mum montium, Jobi 39. 11; vide etiam תור.

יתרה f. Residuum, Jes. 15. 7: & in תרה, Jer. 4. 8, cui
simile fuit supra in יִשָּׁן in Nomine שָׁנָה & in יָמָר in No-
mine יָמָרָה.

יתרון

יתרון *m.* Emolumentum, Præstantia, in Ecclesiaste
sepius: כיתרון האור *Ut est emolumentum lucis, Eccles. 2.*
ver. 13. pro כיתרון cui simile vide supra in ילל in Nomine
 ילה.

יתרת *f.* Reticulum hepatis, *Exod. 29. 22.*

מותר *m.* Præstantia, Emolumentum, *Prov. 14. 23:*
Constr. ומותר האדם *Et præstantia hominis, Eccles. 3. 19.*

מיתרים *m. p.* Funes, Nervi: *Aff.* וכל מיתרי *Et omnes*
funes mei, Jer. 10. 7. 20: במיתריה Nervis tuis, Psal. 21. 13.

כ

כאב *Doluit, Dolore affectus vel correptus fuit:* *Part.* וכואב *Et dolens, Psal. 69. 7. 30: Plural.*

כאבים *Dolentes, Gen. 34. 25. Futurum כאב Dolore afficitur, Job. 14. 22. Hiphil Prater. הכאבתי Dolore affeci eum, Ezech. 13. 22: Partic. מכאב Dolorem afferens, Ezech. 28. 24.*

כאב *m.* Dolor, *Jes. 17. 11: Aff.* וכאבי נעפר *Et Dolor meus perturbatus est, Psal. 39. 3.*

מכאוב *m. idem, Psal. 69. 27: Aff.* ומכאובי *Et dolor meus, Psal. 38. 18: Plurale. רבים מכאובים Multi dolores impio, Psal. 32. 10: Aff. את מכאוביו Dolores ejus, Exod. 3. 7. Fem. איש מכאבות Vir dolorum, Jes. 53. 3.*

נאה *Hiphil הכאה Atterere, Conterere, Aegritudine vel dolore afficere: Infm.* יען הכאות *Eo quod a rerum animum justis, Ezech. 13. 22. Niphal Prater. ונכאה Et atteretur, Dan. 11. 30. Particip. Construct. ונכאה לנב Et attritum animo, Psal. 109. 16.*

נכאה *f.* Attritus, Aegritudine affectus, Aeger: *רוח נכאה Spiritus attritus, Pro. 15. 13. & 17. 22, & 18. 14.*

נכאים *m. p.* Attrita, Contrita, *Jesa. 16. 7, scilicet אישי*